Nr.2 December
2016
Jaargang: **33ste**

THE FLYING DUTCH

In dit nummer:

- FanClubdag 2016

- De TFD in de Ruimte

- Creation's 50 year Mission Tour Dallas

ISSN 1567-5920

TM & © 2006 CBS Studios Inc. All Rights Reserved.

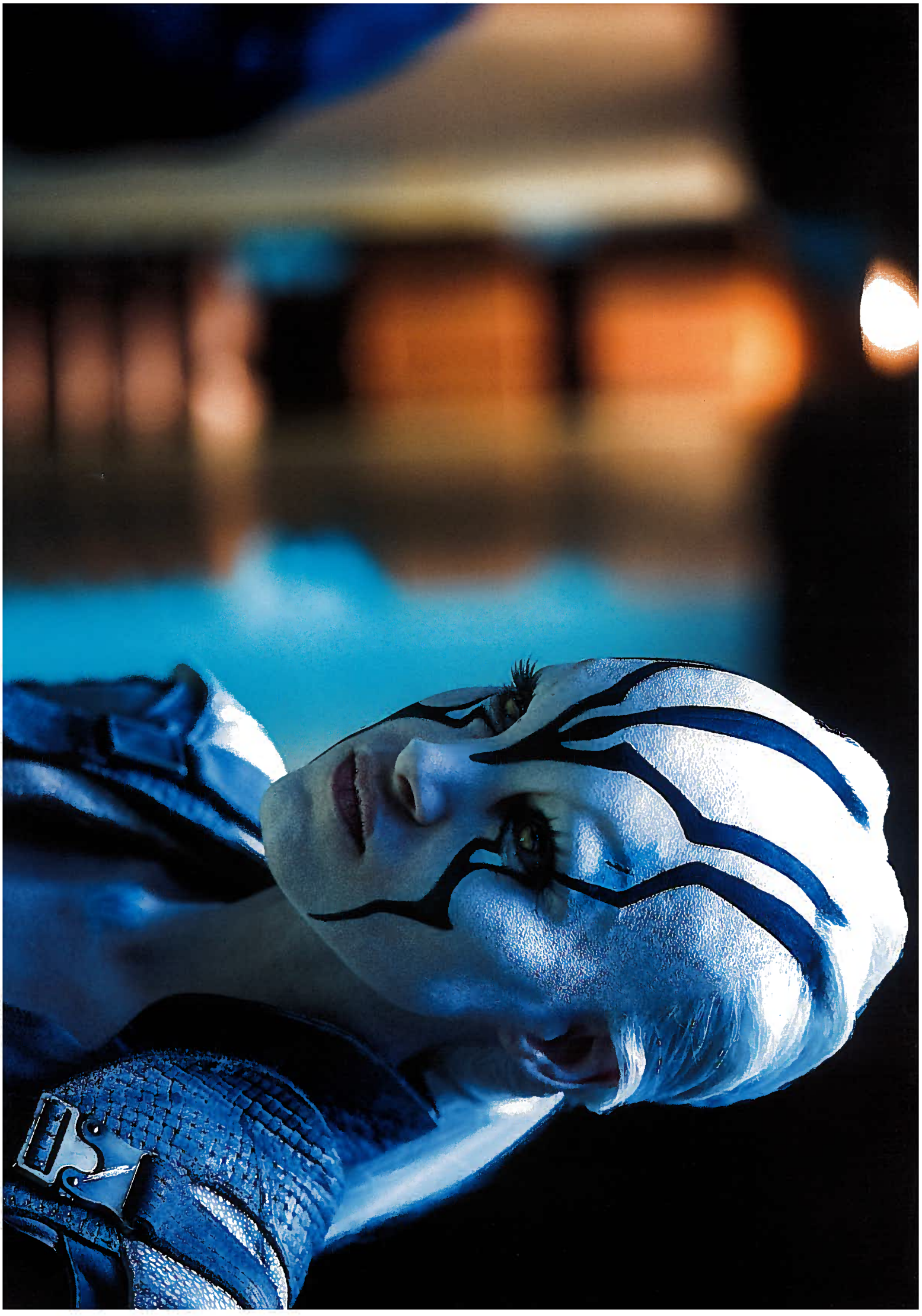

Inhoud

02 NIEUWS
05 TREK SAGAE
DROMEN VAN PARYS
09 TREK SAGAE
STRAFTIJD
12 STAR TREK BEYOND
14 POSTER
16 UIT DE DOOS
20 RASNAAM: F
24 RASNAAM: F G
26 VOORGELEZEN
26 AGENDA

04 FANCLUBDAG

13 DE TFD IN DE RUIMTE

21 CREATION'S 50 YEAR MISSION TOUR DALLAS

22 LYDIA WILSON

THE FLYING DUTCH Nieuwsbrief 32e jaargang

THE FLYING DUTCH
Postadres:
Overhandstraat 3, 3195 SE Pernis RT
Lidmaatschap: €21,- (vanaf 2017) per jaar
Telefoon: +31 (0)6 30 28 49 44
Fax: 084 - 764 93 70
E-mail: info@tfd.nl
Website: www.tfd.nl
IBAN: NL47INGB0003237305 t.n.v. The Flying Dutch, Leiden
De redactie is via bovenstaand adres te bereiken of per e-mail: redactie@tfd.nl
Eindredactie: Joyce Geurts.
Meewerkende redactieleden: Frank Maurits, Jacqueline Spoelder, Marc Ghysels.
Medewerkers aan dit nummer: Pim Blokker, Mieneke Boots-Verhoef, Mike Jansen, Hans Koopman, Davy Lostermans, Ad Oosterling, Peter van Mierlo, Paul Ploeg, Toon Schoonbaert, Gidion van de Swaluw
Vormgeving: Christiaan Graafmans
Meegewerkt aan vormgeving: Grafisch Lyceum Utrecht
Druk: Imago Printing, Amsterdam

Deze nieuwsbrief is een uitgave van dé Nederlandse Star Trek vereniging

Niets in deze uitgave mag worden overgenomen zonder de schriftelijke toestemming van de redactie en auteur. Alle teksten blijven eigendom van de auteur. Voor verdere informatie en een aanvraag voor overname kunt u contact opnemen met de hoofdredacteur.

De redactie gaat ervan uit dat de ingezonden kopij afkomstig is van de inzender, tenzij uitdrukkelijk anders vermeld.

De aansprakelijkheid voor het auteursrecht van ingezonden kopij ligt dus bij de inzender. De redactie behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van redenen ingezonden kopij in te korten, niet te plaatsen, noch terug te sturen.

TM & © 2006 CBS Studios Inc. All Rights Reserved. STAR TREK and related marks are trademarks of CBS Studios Inc.

Redactioneel

Beste lezers,

2016 is alweer bijna ten einde op het moment dat dit blad in je bus valt. Nog maar een paar weekjes te gaan en het is alweer 2017.

Terugkijkend op dit feestelijke jaar, mogen we wel stellen dat het een geslaagd verenigingsjaar geweest is. De TFD heeft aanwezig mogen zijn op vele evenementen, bij diverse bioscopen rondom de première van 'Beyond' acte de préséance gegeven en we hebben wel een heel leuk cadeautje gekregen van André Kuipers. Over zowel de film als over dat geschenk kun je later in dit blad meer lezen.

En natuurlijk was dit het jaar waarin onze favoriete serie haar 50e verjaardag vierde. En dit hebben wij met jullie gevierd in september; ook hierover kun je verderop meer lezen.

Wat vind je verder nog in het blad?

Nog wat verhalen vanuit de wedstrijd Trek Sagae, Uit de doos, met een bijzondere extra versie, een stukje over een conventie in Dallas, aliens, een boekbespreking en last but not least: een interview met Lydia Wilson die meespeelde in Beyond.

Ik wens jullie dan ook weer veel leesplezier en o ja, ook alvast fijne kerstdagen en alle goeds voor het nieuwe jaar.

Nieuws

Door: *Jacqueline Spoelder*

Nieuws

De nieuwe Star Trek-serie, ***Star Trek Discovery*** die vanaf januari 2017 zou worden uitgezonden op Netflix wordt uitgesteld tot mei 2017. Het productieteam heeft meer tijd nodig voor de opnames en de eindmontage, aldus bronnen aan Deadline. Op dit moment is de casting gaande voor de nieuwe serie. Er zijn nog geen namen bekendgemaakt van wie er in de huid kruipen van de bemanningsleden van de USS Discovery. Het hoofdpersonage in de nieuwe serie wordt een vrouw, bevestigde producent Bryan Fuller al eerder. We wachten het in spanning af. Zodra er meer bekend wordt over de nieuwe serie schrijf ik er uiteraard over.

Acteurs

George Takei (Hikari Sulu in TOS) is er niet blij mee dat zijn Star Trek personage in Star Trek Beyond homo blijkt te zijn. In een interview met The Hollywood Reporter noemt hij de beslissing om Sulu in Star Trek Beyond uit de kast te laten komen 'onfortuinlijk'. Takei is verheugd dat er een homo in de Star Trek Beyond zit, maar had liever een nieuw personage met die seksuele voorkeur gezien. De acteur kwam zelf op zijn achtenzestigste publiekelijk uit de kast en ziet Sulu liever niet als iemand die jarenlang over zijn geaardheid zwijgt. Ook gaat hij ervan uit dat in 23e eeuw, waarin het personage opgroeit, mensen zich niet meer gedwongen voelen dat te doen. Hij deelde zijn bezwaren al vorig jaar met de makers van de film, die de homoseksualiteit van Sulu juist zagen als eerbetoon aan George Takei. Ik heb er bij ze op aangedrongen het anders aan te pakken. Toen ik niets meer hoorde ging ik er vanuit dat ze naar me geluisterd hadden aldus de teleurgestelde acteur.

Actrice ***Lydia Wilson***, onder meer bekend van de Star Trek film Beyond, was op het Nederlands Film Festival. Wilson speelde de mysterieuze Kalara in Star Trek Beyond, die captain Kirk vraagt haar volk te helpen. Ze was aanwezig bij de première van de nieuwe film 'Love Is Thicker Than Water' van regisseur Ate de Jong. Wilson vertolkt in deze film Vida, een Londense vrouw die afstamt van een gefortuneerde Joodse familie. Ze wordt verliefd op arbeiderszoon Arthur, maar hun relatie wordt zwaar op de proef gesteld als hun families elkaar voor de eerste keer ontmoeten. *[verderop in dit magazine kun je een interview met haar lezen, red.]*

Patrick Stewart vertelde in een open brief in het tijdschrift Hello! over zijn moeilijke jeugd. De acteur deed dat om aandacht te vragen voor het lot van de 750.000 Britse kinderen die dagelijks te maken hebben met huiselijk geweld. Als kind was ik vaak getuige van de mishandeling van mijn moeder aldus de 76 jarige Patrick Stewart (Jean-Luc Picard - TNG). Ik wist precies op welk moment ik tussen haar lichaam en de vuisten van mijn vader moest springen om de klappen op te vangen. De 76 jarige Britse acteur, die ook Professor X in de X-Men films speelde, zet zich in voor Refuge. Dat is een stichting die opkomt voor slachtoffers van huiselijk geweld. Hij sprak al eerder over zijn agressieve vader, die beschadigd terugkeerde uit de 2e Wereldoorlog. Dat speelde mee in zijn misbruik redeneert de acteur in zijn recente stuk, maar het pleit hem niet vrij. Geweld is altijd een keuze en waar alleen hij of zij verantwoordelijk voor is. Het maakt Stewart kwaad dat er nog steeds excuses worden verzonnen voor geweldplegers.

Ik herinner me dat de politie bij ons thuis kwam, al die jaren geleden, en dingen zei als: 'ze zal hem wel uitgedaagd hebben' of ' voor een ruzie zijn altijd twee mensen nodig'. En dat gebeurt vandaag de dag nog steeds.

Films

Er is een eerste verwijderde scène vrijgegeven van de film ***Star Trek Beyond***. De scene speelt zich af op Starbase Yorktown. Dat is het grote ruimtestation van de Federation en speelt later in de film een cruciale rol. Maar de clip begint ergens eerder in de film, als de bemanning daar een pauze mag nemen van hun lange ruimtereis. Ook al toe aan een korte adempauze? vraagt Scotty (Simon Pegg) aan Captain Kirk (Chris Pine). Die nodigt hem uit samen een bar te bezoeken, maar Scotty heeft al plannen. En dus voelt Kirk zich een beetje eenzaam.

Technologie

Steeds meer bedrijven werken aan de ontwikkeling van een virtuele assistent. ***Microsoft*** en ***Apple*** zijn met hun Cortana en Siri de voorlopers op de markt, maar nu voegt zich mogelijk een interessante derde partij toe aan de markt. Het concept van een virtuele assistent stamt uit Star Trek. Daarin was het de immer behulpzame computer, LCARS genaamd, die

op commando allerhande zaken kon uitvoeren en controleren. De stem van de computer werd ingesproken door ***Majel Barrett***, de echtgenote van Gene Roddenberry. Ondanks dat Majel Barrett in 2008 overleed, lijkt haar stem niet verloren te zijn gegaan. Op het officiële Roddenberry Twitter-account verscheen het bericht dat men haar stem fonetisch opgenomen heeft, en werkt aan meerdere toepassingen zoals Siri en mogelijk de stem van de computer in Star Trek Discovery. De stem van Majel Barrett is al een kleine vijftig jaar in de Star Trek series te horen, dus voor fans moet het een opwindend idee zijn om haar stem te kunnen gebruiken als virtuele assistent.

Overige

In Movie Park Germany wordt een Star Trek achtbaan gebouwd. De bouw van de achtbaan verloopt voorspoedig. Inmiddels is de constructie van de rollercoaster, 'Operation Enterprise' genaamd de hoogte in gegaan, blijkt uit bouwfoto's die het Duitse pretpark heeft gepubliceerd. Op het bouwterrein worden vrijwel dagelijks nieuwe baandelen en steunpilaren gemonteerd. Ondertussen werkt men achter de schermen aan het stationsgebouw van de attractie. Tot nu toe zijn alle onderdelen zwart. De baan krijgt een uniek element dat nog onthuld moet worden. In het voorjaar van 2017 vindt de opening plaats. Operation Enterprise wordt gebouwd door de firma Mack Rides, eveneens de leverancier van achtbaan Lost Gravity in Walibi Holland en waterachtbaan Pulsar in Walibi Belgium.

De ***USS Enterprise***, 's werelds meest bekende ruimteschip, is voor zijn vijftigste verjaardag gerestaureerd door het Smithsonian Instituut in de Verenigde Staten. 'Er zitten breuken in de romp van deck 4, 5 en 11, kapitein. De nacelle aan stuurboordzijde is over de lengte gescheurd en de brug heeft een paar helse dreunen gehad!' De zinnen lijken afkomstig uit een aflevering van Star Trek, waarbij een getroffen USS Enterprise zich staande probeert te houden. Alleen blaast de nacelle houtsnippers in plaats van plasma en is het geen schade gemaakt door een Faser, maar verf die loslaat. Dat komt doordat deze Enterprise 3,5 meter lang is, negentig kilo weegt en vijftig jaar geleden gebouwd is als model voor de originele Star Trek serie. Tegenwoordig wordt in sciencefiction veel gebruikgemaakt van computer-gegenereerde beelden en kunnen we ons dit van hout gemaakte ruimteschip nauwelijks voorstellen. 'Veel meer dan wat hout was er niet nodig,' zegt Margaret Weitekamp, curator en cultuurhistoricus van de nieuwe Boeing Milestones of Flight hal van het Smithsonian Nationaal Lucht en Ruimte Museum in Washington DC. 'Verder heb je plexiglas, plastic mallen en goed schilderwerk nodig.'

Als je een ruimteschip op de tv wilde, dan moest je hem zelf bouwen en filmen. De ontwerper van de USS Enterpise, Matt Jefferies, lapte alle regels van de sciencefiction aan zijn laars. Niks vliegende schotels, niks spitse raketten, zegt Weitekamp. Hij paste logica uit de vliegtuigenwereld toe, maar welk doel hadden de onderdelen? Dit is de motor, dit is de brug. Het moest er doordacht uit zien. De brug van het modelschip bevond zich boven op de schotel, met gekromde gangen. De machinekamers zaten eronder, tussen de motoren. Jefferies bedacht ook de Jefferies tubes. Via deze tunnels tussen de machinekamers kon de bemanning door het binnenste van het schip kruipen om reparaties aan het schip uit te voeren of om zich te verstoppen voor een invasie van Romulans. Weitekamp maakte zich veel zorgen over het herstel van het origineel, gemaakt door modelbouwer Richard Dayton. Het modelschip werd binnen twee jaar gerepareerd, net op tijd voor het 50-jarige jubileum van de eerste aflevering van Star Trek op 8 september 1966. In de nieuwe versie van het schip zijn zelfs de oude lampen vervangen door LEDs. De schilders die werkten aan de Enterprise (John Goodson, Bill George en Kim Smith) hebben elk op hun eigen manier bijgedragen. Goodson is gefascineerd door brandplekken, roest en verkoling. Dat is terug te zien in de schijnbare gevechtsslijtage van het modelschip. Het is veelzeggend dat de Enterprise het enige object in de museumhal is dat uit de fictie stamt. Weitekamp is zich hier erg bewust van.

Ze wilde een knipoog naar sciencefiction, met name naar Star Trek. Deze verwijzing speelt in op twee van de belangrijkste thema's van het museum: fantasie en inspiratie. Star Trek inspireerde de huidige generatie astronauten, net zoals Flash Gordon de Apollo astronauten inspireerde, zegt Weitekamp.

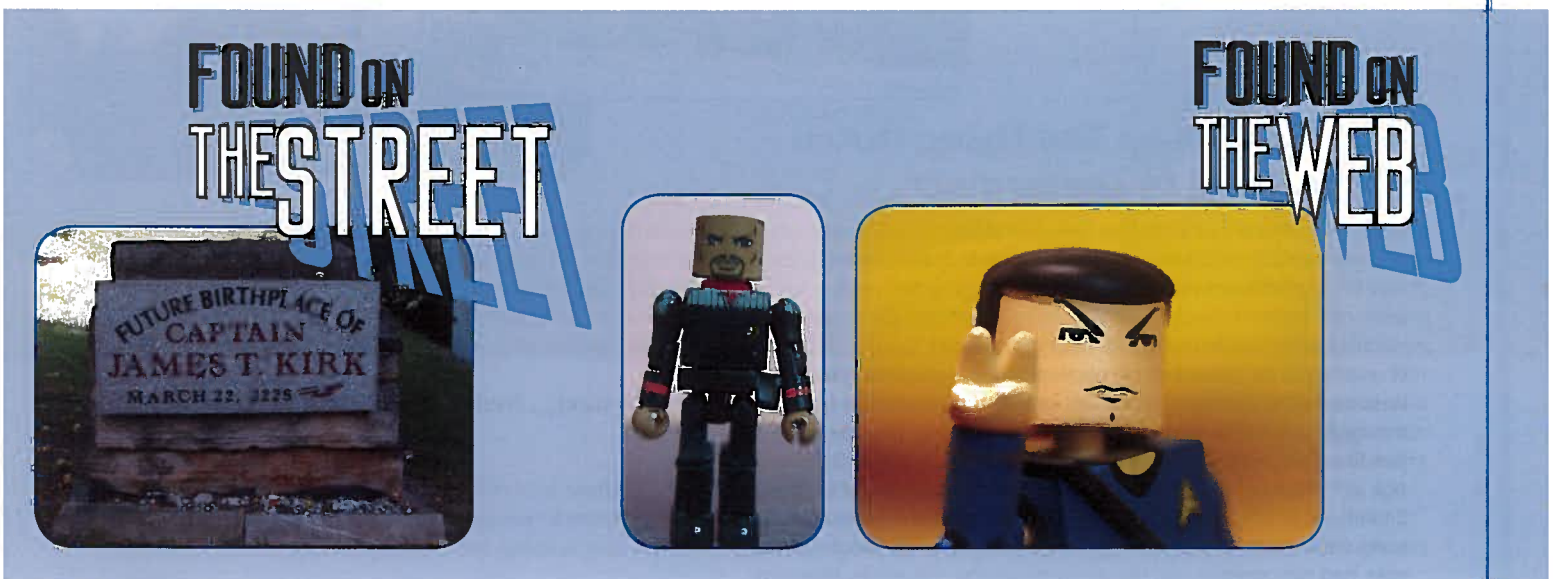

FanClubDag 2016

Door: *Ad Oosterling*

17 september, iets meer dan een week na de officiële 50ste geboortedag van Star Trek, heeft onze fanclubdag plaatsgevonden. Met zo'n 60 andere fans en relaties hebben we dit gevierd in Zoetermeer. We hebben er een leuk, feestelijk dagje van gemaakt, zoals je aan de foto's kunt zien.
Een van onze vrienden van NCSF, Ad Oosterling, heeft er een verslagje over geschreven voor zijn vereniging en was zo aardig dit ook aan ons ter beschikking te stellen. Het leek ons leuk om dit met jullie te delen, om zo eens vanuit een andere hoek erover te lezen…

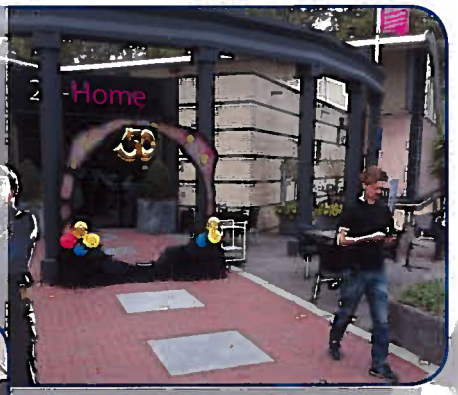

NCSF te gast op The Flying Dutch Fanclubdag te Zoetermeer.

Op 17 september heeft de Star Trek vereniging TFD haar fanclubdag georganiseerd in het 2B Home zalen complex te Zoetermeer. Het thema was 50 jarig jubileum van Star Trek. Ongeveer 50 leden vierden het jubileum met de vereniging mee. Wie jubileert, trakteert. De bezoekers (en standhouders) werden op een gebakje getrakteerd.

Er was voor de bezoeker een gevarieerd programma gemaakt: Er werden wat afleveringen gedraaid, een kostuumwedstrijd gehouden, een quiz gehouden over Star Trek, en een lezing gegeven over 50 jaar Star Trek, verzorgd door de voorzitter Pim Blokker. Er is natuurlijk ook een dealersroom (met slechts 8 dealers) waar het NCSF zowaar 2 tafels ter beschikken had. Het NCSF had een kleine selectie boeken mee, we vielen echter in het niet met de voorraad die Magic Galaxies mee had genomen.

Er was een camera-team aanwezig van de publieke omroepen Avro-Tros. Ze interviewden diverse bezoekers en maakte opnamen van de fanclubdag voor een nieuw programma op deze zenders.
Star Trek fanclub dagen zijn altijd heel erg gezellig. Iedereen die interesse heeft in Star Trek zal zich er thuis voelen.

De NCSF stand…. Zonder Banner… die was ik vergeten mee te nemen.

TrekSaga

Door: *Mike Jansen*
Illustratie: *Gidion van de Swaluw*

Dromen van Parys

Het was nog vroeg in Hurst Green en voor één keer was het weer goed. Tim Graham parkeerde zijn zwarte Rover 75 naast de winkel en duwde zijn zware lijf uit de lage stoel. Hij opende de achterbak en nam er zijn laatste aanwinst uit. Via de zijingang liep hij vervolgens de Foxhole Antiquities winkel in.
Joan zat achter de toonbank het fragiele porselein van de Hawkhurst antiekbeurs te stikkeren. Haar korte, zwarte haar was ongekamd en ze droeg haar ochtendjas nog. Ze keek op, zag haar echtgenoot, lachte naar hem. 'Hoe was het in Londen?'
'Breek me de bek niet open,' zei Tim. 'Koffie heb ik nodig.' Hij zette de kist die hij bij zich had voorzichtig op de toonbank.
Joan stond op en schonk een kop in. 'Dus dit heeft die veiling opgeleverd? Wat is het?'
Tim schudde zijn hoofd. 'Geen idee. Iets van Scotland Yard. Kijk eens naar het patina op die bronzen nagels.'
Joan raakte het kille metaal aan, liet haar vingers langs het antieke hout glijden. 'Intrigerend. Hoe oud is dit?'
'Volgens de catalogus moet het rond 1892 vervaardigd zijn.' Tim bladerde door het boekje. 'Ze bevatten dossiers en bewijzen en ze moeten honderdentwintig jaar bewaard worden.'
'Goh, nooit geweten,' zei Joan.
'Ik ook niet, maar blijkbaar is, of was, er een speciale afdeling binnen Scotland Yard die dit soort opslag nodig had.'
'En wat gebeurt er als die periode voorbij is?" vroeg Joan.
'Blijkbaar verkopen ze ze dan,' antwoordde Tim.
Joan duwde tegen de scharnieren. 'Krijgen we dit open?' vroeg ze. Ze knipperde met haar blauwe ogen naar hem.
Hij glimlachte. 'Er is geen sleutel.' Tim draaide de kist om en om in zijn handen. Er zaten duidelijk voorwerpen in. 'Hij is niet leeg.'
'Is het standaard? Er staat: "Yale" hier voorop,' zei Joan. Ze keek in het sleutelgat.
'We kunnen het proberen,' zei Tim. Hij rommelde onder de toonbank en haalde een paar dikke sleutelbossen met antieke sleutels tevoorschijn. De sleutelbos met sleutels die het meest op het sleutelgat van de kist leken selecteerde hij. 'Het aantal sleutels voor zulke oude sloten is beperkt,' zei Tim. 'Mijn set is compleet, dus we proberen het gewoon.'
De twaalfde sleutel paste, maar wilde niet draaien.
'Een beetje roestig,' zei Joan. Ze gaf hem een bus kruipolie en al snel draaide de sleutel eenvoudig om.
Tim wilde hem al openen, maar Joan plaatste haar hand op het deksel. 'Hoeveel heb je voor dit vuilnis betaald?'
Tim glimlachte. 'Dit waardevolle stuk Londense en Britse Beveiligingsdiensthistorie is mijn eigendom geworden voor een indrukwekkende zestig pond.'
Joan hield haar hoofd schuin. 'Hmm, die kist alleen al met slot en sleutel is honderd waard.'
'Precies wat ik al dacht, lief,' zei Tim grijnzend. Hij opende het deksel en trok de lamp van de toonbank dichterbij.
In de kist zat een aantal antieke mappen en papieren, samengebonden met een stuk henneptouw. Daarnaast een in leer gebonden boek en een groot stuk helderblauw, bijna transparante steen.
Joan pakte de steen en hield die in het licht. 'Turkoois?'
'Kopererts denk ik. Niets bijzonders. Misschien een leuke presse-papier,' zei Tim. Hij pakte het in leer gebonden boek en opende dat voorzichtig. 'Dit was eigendom van een zekere Jane Collinsworth Hamish. Een dagboek dat in 1876 begint.' Hij floot zachtjes. 'Helemaal uit Llannerch-y-medd,' zei hij. 'Of hoe je dat uitspreekt.'
'Waar ligt dat?' vroeg Joan. Ze zette haar laptop aan en wachtte op het opstartscherm terwijl Tim door het dagboek bladerde. 'Het is Wales,' bevestigde Joan, 'Anglesey, vrij noordelijk.'
'Een goede vondst,' zei Tim. Hij bestudeerde de vellen papier en kneep regelmatig zijn ogen tot spleetjes om het smalle handschrift op de pagina's te kunnen lezen.
Toen hij de derde map opende fronste hij. 'Wat is dit nu?' Hij keek naar Joan en vroeg: 'Kun je me het vergrootglas uit de kast brengen, lief?' De pagina's die hij in zijn hand hield waren duidelijk oud en verweerd.
Joan bracht het gevraagde en samen bekeken ze het regelmatige, keurige handschrift.
'Zeventiende eeuw,' zei Tim. 'De delen die ik lezen kan, dan. Dat andere... nooit zoiets gezien.'
'Wat denk je dat het is?' vroeg Joan.
Tim schudde zijn hoofd. 'Niet zeker. Een mystieke verhandeling? Misschien een kopie van iets veel ouders?' Hij bestudeerde de pagina's tot hij een naam vond. 'Méric Casaubon?'
Joan typte de naam in Google in en vond een berg informatie. 'Hij publiceerde werk dat, naar zijn zeggen, was geschreven en later begraven door John Dee.'
'Dat is een bekende naam,' zei Tim, 'waar heb ik die eerder gehoord?'
Joan gaf hem een stomp op zijn arm. 'Sarcast!'
Tim grinnikte. 'Dank je wel, liefje. Zestig pond, was het dat waard, denk je?'
Joan knikte. 'Lijkt erop. Een originele John Dee kan duizenden opleveren.' Ze pakte de steen op. 'Er was hier iets...' Ze keek naar haar scherm. 'Blijkbaar converseerde John Dee met "engelachtige" geesten via een doorzichtig kristal.'
Tim hield zijn hand op. 'Zwaar.' Hij staarde in de halftransparante diepte. 'Als dit zijn kristal is, de documenten echt, dan kan dit veel meer opleveren.'

***

In de volgende weken vroeg Tim de mening van collega's om de waarde van zijn vondst te bepalen. Hun gedachten waren divers. Sommigen waren euforisch, anderen voorzichtiger. Er was overeenstemming dat het belangrijk was en dat hij moest overwegen het te verkopen of zelfs schenken aan de British Library.
Op de eerste lentedag vond hij Joan op de vloer van de antiekwinkel. Hij haastte zich naar haar toe en zag hoe bleek ze was. Het blauwe kristal lag naast haar hoofd. Ze staarde, ogen diepgroen, maar ze kreunde zacht. Dat luchtte hem op. Bezorgd tilde hij haar op, waarbij hij merkte hoe licht ze was. Vanuit hun slaapkamer boven belde hij om hulp met zijn mobiel. Jane Lewis was een vriendin, maar ook dokter. Ze woonde een paar huizen verderop en was er binnen enkele minuten.
'Ik vond haar zo beneden. Haar ogen waren groen, heel ongewoon.'
'Ze is uitgeput,' zei ze na een eerste onderzoek.
Tim schudde zijn hoofd. 'Da's raar. Ze heeft altijd energie.'
Lewis sloot haar dokterstas. 'Het kan griep zijn. Ik neem wat bloed af. Dat moet ons vertellen wat haar scheelt.'
'Haar ogen?' vroeg Tim.
Jane schudde haar hoofd. 'Blauw. Het licht in de winkel kan je verward hebben.'
Joan sliep de rest van de dag en de hele nacht. Tim zat naast haar, wakker. Hij bestudeerde de antieke manuscripten om zijn hoofd bezig te houden. Rond drie uur werd hij met een schok wakker.

Hij wreef in zijn ogen en legde het manuscript op zijn nachtkastje. Daarna ging hij naar beneden om koffie te zetten.
Terwijl hij wachtte op het apparaat, merkte hij een beweging boven aan de trap. Hij zag nog net een figuur die bleek licht uitstraalde. Het stapte weg van de trap en ging hun slaapkamer in.
Een gedachte schoot door Tims hoofd: Joanie!
Hij sprintte de trap op en sprong de slaapkamer in. Die was leeg, buiten Joan die diep in slaap was. Tim schudde zijn hoofd. Zijn hart ratelde in zijn borst. Hij keek in de kast en onder het bed. Niets. Uiteindelijk weet hij het aan uitputting. Hij nam een extra grote kop koffie en ging verder met lezen.
De manuscripten bevatten woorden en zinnen die onleesbaar waren, door ouderdom of rare constructies die Tim niet snapte. Wat hij regelmatig zag was –naar hij dacht- een naam, Agar-ahab, vermoedelijk de geest die Dee gesproken had via het kristal. In ieder geval geen naam uit het Welshe godenpantheon. Het mystieke gewauwel van Dee nam dramatisch toe, telkens wanneer in het manuscript die naam opdook.
Voor zover Tim het kon bevatten was het Dee manuscript een handleiding vol diagrammen en oproepen die Agar-ahab zouden wekken. De koosnaampjes voor deze entiteit waren onder andere 'Eter van wanhopige zielen' en 'Zij die de Dood weghoudt.'
Die ochtend ontwaakte Joan even en lachte naar hem. Ze had wat kleur op haar wangen. Dat maakte elke minuut van zijn nachtwake het waard.
De dag erna was Joan weer wat sterker, maar op de een of andere manier leek ze niet meer de oude.

***

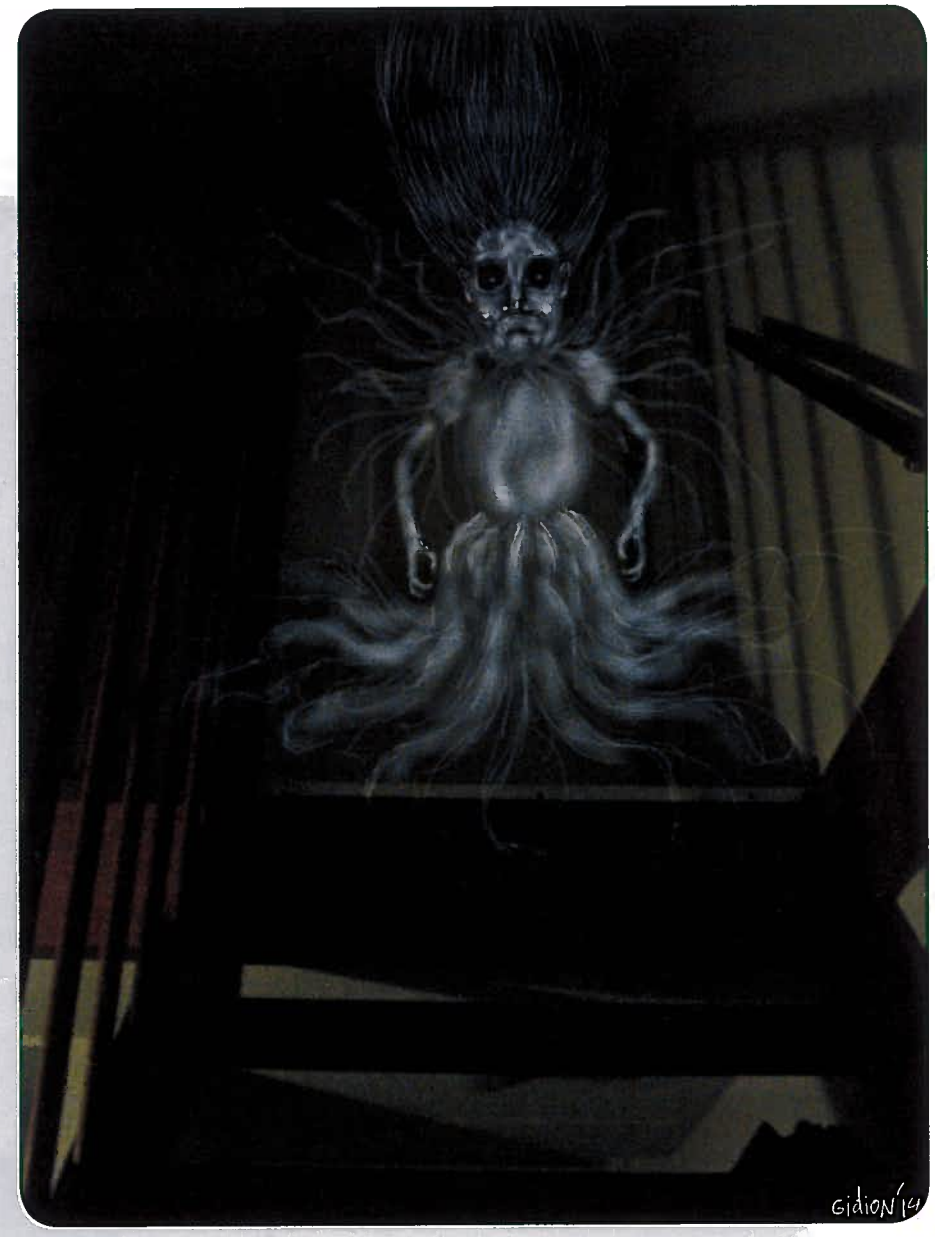

'Het was zijn kristal,' zei Joan. 'Ik weet het zeker.'
'Dat maakt dit alles,' Tim zwaaide naar de stapel papieren, 'veel interessanter. Maar heel eerlijk, ik word een beetje bang.'
'Waarvan?' vroeg Joan.
'Weet je nog iets van vorige nacht en hoe ik je aantrof?' vroeg Tim.
'Niet echt, nee.' Joan schudde haar hoofd.
'Datzelfde kristal lag dicht bij je hoofd en jij ademde bijna niet,' legde Tim uit. 'En er gebeurde vorige nacht iets dat eerder gebeurd is, meer dan honderd jaar geleden.' Hij hield het dagboek omhoog en de aantekeningen van de Scotland Yard agent die belast was met de zaak.
'Wat gebeurde er dan?' vroeg Joan.
'Ik zag een soort verschijning bovenaan de trap. Eerst dacht ik dat jij het was. Maar toen ik boven kwam lag je te slapen.' Tim opende het dagboek en toonde haar de bewuste stukken.
'Zij hebben dit ook meegemaakt.'
'Dus ze dachten iets te zien en schreven dat op. Dat is geen reden om dan maar aan te nemen dat het hier nu ook gebeurt.'
'Ik maak me zorgen dat dit Agar-ahab gedoe waarover deze mensen schreven misschien meer is dan een hersenspinsel,' zei Tim.
'Agar-ahab?' vroeg Joan. 'Ik ken die naam.'
'Misschien heb ik het eerder gezegd,' zei Tim. 'Of niet?'
'Nee, ik heb gedroomd. Ze... het is een ze, toch? In mijn dromen hoor ik haar naam eindeloos herhaald en het voelt alsof ik door de Aarde zak tot ik grote, bijna doorzichtige blauwe kristaladeren bereik die lijken te pulseren.' Joan knipperde met haar ogen.
'Ga verder,' zei Tim.
'Ik weet niet meer,' zei Joan. Ze haalde haar schouders op. 'Op dat punt word ik altijd wakker.'
'En jij vraagt je af waarom ik bang ben?' vroeg Tim.
Joan schudde van nee.

***

'Ik ben bang dat de labresultaten afwijkende resultaten geven,' zei dokter Jane Lewis. Ze waren in haar kantoor in het dorpscentrum.
'Wat bedoel je precies, Jane?' vroeg Tim.
'Het bloed heeft enorm hoge koperwaarden,' legde Jane uit. 'Het lijkt erop dat ze de opname en verdeling niet meer goed reguleert. Dat tast belangrijke functies aan en maakt haar moe.'
Joan lachte dunnetjes. 'Dat heb ik gemerkt, ja. Wat kan ik doen?'
Lewis haalde haar schouders op. 'We weten de oorzaak niet. Er zijn medicijnen die het overschot aan koper in je lichaam afvoeren, maar er is geen garantie dat daarmee het probleem is opgelost.'
'Is er iets dat je ons niet vertelt, Jane?' vroeg Joan.
Jane nam haar bril van haar neus en ze leek somber. 'Kopergebrek en –overschot kunnen verschillende giftige reacties opwekken. Sommige levensbedreigend. Aangezien we niet exact weten wat er aan de hand is, zou ik wat meer willen testen.'

Tim knikte. 'Goed, zet maar in de agenda. Ik wil weten wat er aan de hand is.'
'Prima, ik regel de formulieren,' zei Jane. 'Nu dan, hebben jullie nog vragen?'
'Ja, die heb ik,' zei Tim. Hij nam de blauwe steen uit zijn jaszak. 'Het is allemaal begonnen met dat vervloekte kistje van Scotland Yard. Dit was een van de objecten die er in zat. Kun je daar iets mee?'
Jane hield het tegen het licht. 'Mooi,' zei ze. 'Het is een soort kristal. Net alsof er binnenin iets beweegt.' Ze gaf de steen terug aan Tim. 'Ik zie niets vreemds.'
'Kan het een virus zijn?' vroeg Tim.
'Uit een steen?' vroeg Jane. Ze schudde haar hoofd. 'Geef toe, dat is wel vergezocht.'
Tim zuchtte en knikte. 'Ja, dat is het. Maar ik moest het vragen.'
'Begrijpelijk,' zei hun dokter. Ze printte formulieren uit en vulde ze in. Binnen tien minuten stonden Tim en Joan weer buiten met voor de komende twee weken elke dag een afspraak bij het lokale ziekenhuis.

❋❋❋

Niet lang na aanvang van de eerste testen begon Tim hetzelfde te dromen als Joan. Hij voelde zich misselijk en zwak. Als hij in de spiegel keek leek het of er kleine koperen deeltjes in zijn ogen zaten. Kayser-Fleischer heette het. Hij sprak met hun dokter die hem hetzelfde medicijn voorschreef dat bij Joan ook niet werkte. Tim wist dat het antwoord ergens in de manuscripten van Dee moest liggen. Deze kwaadaardige invloed moest gestopt worden.
Ergens tijdens het lezen klonk de bel van de winkel. Hij stond op uit zijn stoel en liep langzaam naar de voordeur die hij opende. Hij zag een jongeman in een zwart pak en een spiegelbril.
'Meneer Graham?'
'Ja. Wie ben jij?' vroeg Tim onbeleefd.
'Een vriend van een vriend vertelde me over manuscripten. Kunnen we daarover praten?' vroeg de jongeman netjes.
'Met zoveel mensen heb ik niet gesproken,' zei Tim. 'Wie is die vriend?'
'Zeg dat er meer vrienden van vrienden zijn,' zei de jongeman. 'Ik ben meneer Jones. Een valse naam duidelijk, mijn excuses.'
'U verwart me, meneer Jones,' zei Tim. Hij wilde de deur sluiten.
'Agar-ahab,' zei meneer Jones.
Tim stopte. 'Wie ben jij echt?' vroeg hij.
'Er is een groep die gebeurtenissen observeert.' Meneer Jones overhandigde een klein kaartje waarop Parys Society stond.
Tim accepteerde het en zei: 'Misschien moet u even binnenkomen.' Hij schonk twee koffie in en gebaarde Jones naar een van de rieten stoelen. 'Parys Mountain, vlakbij Llannerch-y-medd, nietwaar? Kopermijnen. Parys Society. Er is een connectie?'
'Overduidelijk,' zei meneer Jones. 'Onze sociëteit is ruim honderd jaar geleden opgericht.'
'Rond de tijd van gebeurtenissen die beschreven staan in de documenten,' zei Tim.
'Ja, over die papieren,' zei meneer Jones. 'We wisten ervan. Maar ze zijn onverwacht geveild, anders had mijn sociëteit ze aangeschaft.'
'Je mag ze hebben,' zei Tim. 'Die spullen brengen niets goeds.'
'Met genoegen,' zei meneer Jones. 'Uw medewerking vertelt mij dat u... anomalieën ervaren hebt.'
'Noem het wat je wilt,' zei Tim. 'Ik droom dat ik door steen val tot een grot met aderen van blauwe steen, pulserend op het ritme van stemmen die Agar-ahab blijven herhalen. De ogen, diepgroen, ze kijken zo door me heen, kennen mijn donkerste angsten. Het maakt me bang. Soms zie ik ze als ik wakker ben, ik word er gek van!'
'Dit is vrij gebruikelijk wanneer we met deze entiteit te maken hebben,' stelde meneer Jones.
Tim keek hem aan. 'Hoezo "entiteit"?' Hij pakte de papieren en legde ze op tafel. 'De schrijver van deze manuscripten praat over een wezen, iets tastbaars.'
'Zo eenvoudig ligt het niet,' zei meneer Jones. 'Weet u iets van de geschiedenis van Parys Mountain, meneer Graham?'
'Kopermijnen en bijna buitenaards aandoende landschappen,' zei Tim.
'Oud, meneer Graham,' zei Jones. 'De oudste rotsformaties die we op Aarde kennen. En zij slaapt daar, al talloze aeonen en droomt haar koperen dromen.'
'Slaapt? Volgens mij is ze uiterst wakker,' zei Tim.
'Geloof me, als ze wakker was, dan zaten we hier niet. En Brittannië zoals we dat kennen bestond niet meer,' zei Jones ernstig.
'Zo erg?' vroeg Tim.
'Erger.' Jones proefde voorzichtig zijn koffie. 'Op een schaal van een tot tien?'
'Een paar duizend miljard,' zei Jones en hij keek Tim aan met een uitdrukking op zijn gezicht die medelijden leek. 'U bent het kleinste partikeltje in haar dromen, meer niet. En dat bezorgt u al problemen.'
Tim slikte. 'Kunnen we niets doen?'
Jones zette zijn koffie neer. 'Afstand werkt soms, het verwijderen van objecten die een verbinding met haar onderbewuste maken. Meestal verdwijnen haar slachtoffers gewoon.'
Tim zuchtte. 'Dat was duidelijk in de manuscripten.'
'Mijn sociëteit kent een zuiveringsritueel. Dat kan werken. Maar het is riskant,' waarschuwde meneer Jones.
'Als het alternatief is deel uit te maken van de wakende nachtmerrie van dat monster, dan doen Joan en ik het,' zei Tim.
'Mooi zo. Ik tref voorbereidingen en bel u als de planeten perfect staan. Ongeveer aan het einde van deze week.'
'Een ding,' zei Tim. 'Scotland Yard wist hiervan. Wat hebben ze eraan gedaan?'
Jones zweeg bijna een minuut en keek Tim aan. 'Soms werkt ze via een avatar. Een volgeling zo smerig, zo kwaadaardig en gemeen dat hij haar vlijmscherpe fluisteringen kan overleven, ook al is het tijdelijk.'
'Dat zegt me niets,' zei Tim.
'De zaak is in 1892 afgesloten,' zei meneer Jones. 'U kent hem als de Ripper.'
'Hij was er een?' vroeg Tim.
Meneer Jones knikte. 'De verbinding naar Parys werd daarmee afgesloten. Dat moet nu even genoeg zijn. Het is beter dat u deze kist afsluit, met alle objecten erin.' Hij stond op, knikte naar Tim en vertrok.

❋❋❋

'Waar gaan we heen, Tim?' vroeg Joan. Haar stem was zwak en ze zag bleek. Tim moest haar de auto in helpen. Pijnlijk, omdat hij ook uitgeput was. De kist ging in de achterbak. Meneer Jones belde drie nachten na hun ontmoeting. Zijn instructies waren kort.
'Bayham Abbey, liefste,' antwoordde Tim.
'Waarom in hemelsnaam daarheen?' vroeg Joan. 'Het is laat, gesloten.'
'Ik weet het,' zei Tim. 'Toch gaan we. Hopelijk om hier definitief een eind aan maken.'
Joan lachte zacht. 'Het is gewoon een virus, Tim. We moeten volhouden en Jane tijd geven een geneesmiddel te vinden.'
'En als dat niet lukt?' vroeg Tim terwijl hij linksaf sloeg op de kruising in het centrum van Hawkhurst. Hij keek bezorgd naar Joan. 'Wat als het geen virus is, maar iets waar jij en ik eigenlijk geen weet van hebben? Iets ouds en dodelijks dat niet eens wakker wordt om ons op te peuzelen.'
Joan glimlachte zwakjes en schudde haar hoofd. 'Onzin, echtgenoot. Waar is toch die koele, rationele vent met wie ik getrouwd ben?'
Tim dacht even na. 'Die is stervende, Joanie. Ik ga dood. En jij ook. We moeten iets doen. Wat dan ook...'
Ze legde haar hand op zijn linkerhand op de versnellingspook. 'Het komt goed, lief. Samen, tot de dood, weet je nog?'
Hij glimlachte. 'Ja, dat herinner ik me. Je moeder verdronk bijna in de punchbowl.'
Joan zuchtte. 'Ik ben blij dat je nog kunt lachen, liefste.'
Een half uur later reden ze over een smal laantje dat helemaal naar Bayham Abbey voerde. Er hingen flarden mist rond de uitgestrekte gotische ruïnes van de abdij die de verweerde muren en pilaren op de rotte tanden in een oude schedel deden lijken. Tim zag dat de lucht boven hen bijna melkachtig blauw was zoals de steen in de kist. In de mist rond de abdij dacht hij in de mist even diepgroene ogen te zien.
'We moeten opschieten.' Hij parkeerde zijn auto buiten het hek en hielp Joan overeind. Met een arm rond haar middel en de kist onder zijn andere arm, daalde hij de flauwe helling af. In de buurt van een oud altaar vond hij drie mannen. Twee droegen zwarte gewaden, de derde was meneer Jones. Hij droeg nog steeds zijn spiegelbril. Op het altaar was een groot varken vastgebonden, duidelijk verdoofd.

'Goed dat u er bent, meneer Graham,' zei meneer Jones. 'Dit zijn mijn sociëteitsgenoten. Zij voeren het ritueel uit.'
'Waar dient het varken voor,' vroeg Tim.
'Verzekering.' Meneer Jones nam zijn bril af. Zijn ogen waren bijna wit.
'Wat is er met uw ogen?' vroeg Tim.
'Beroepsongeval,' antwoordde meneer Jones. 'Kunt u de steen pakken en op het altaar plaatsen?'
Tim bracht Joan naar een toeristenbankje en liet haar plaatsnemen. Hij bracht de kist naar het altaar en leegde hem.
Een van de mannen in zwarte gewaden kwam naast hem staan en inspecteerde de inhoud. 'Inderdaad van de originele ader,' zei hij en wees naar de blauwe steen, maar raakte hem niet aan. 'Je kunt je papieren houden, die zijn onbelangrijk.'
Tim keek naar meneer Jones. 'Ik dacht dat jij ze wilde?'
'Voor historisch perspectief, ja,' zei meneer Jones. 'Bij dit ritueel voegen ze niets toe. Maar ik neem ze mee. Als we hier klaar zijn.'
De andere zwartgeklede man zei: 'Ga naast je vrouw zitten. Wat er ook gebeurt, niet onderbreken of mee bemoeien.'
Alles wat Tim verwachtte, gebeurde ook. De mannen zongen, zwaaiden met wierookstaafjes en vingen bloed van het varken op dat ze rond de steen verspreidden. Wat hij echter niet verwachtte was dat de mannen succesvol zouden zijn.
Eerst voelde hij zich misselijk. Hij keek om zich heen. Alle kleur verdween uit de omgeving en de atmosfeer voelde alsof een zomeronweer snel naderde.
'Voorzichtig nu,' zei meneer Jones die achter Tim en zijn vrouw was komen staan. 'Maak jullie hoofden leeg. Kijk alleen naar de stenen van de ruïne.'
'Wat gebeurt er?' vroeg Joan.
'Rook en schaduwen,' zei meneer Jones. 'De Levende Schaduw noemen we haar. Eter van hopeloze zielen. Zij die de dood op afstand houdt. En veel meer.'
'Ik ben bang,' fluisterde Joan. Haar ogen waren wijd open. Tim zag dat ze diepgroen waren. Ze keek strak voor zich uit naar de twee mannen bij het altaar die het ritueel uitvoerden.
Tim kneep in haar hand en legde zijn hoofd op haar schouder. 'Ik ook, lief.' Zijn stem was bibberig. 'Ik ook.'

***

Hij werd wakker naast Joan, vlakbij hun auto. Ze was bewusteloos. Het enige licht kwam van de schijnwerpers die 's avonds de ruïnes van Bayham Abbey verlichtten.
Het eerste wat hij deed was naar het ziekenhuis rijden. Hij droeg haar naar binnen en vroeg om Jane Lewis. De dienstdoende verpleging belde haar en ze arriveerde snel. Haar onderzoek van Joan was kort, daarna nam ze Tim mee naar de wachtkamer. Ze gingen in een rustige hoek zitten.

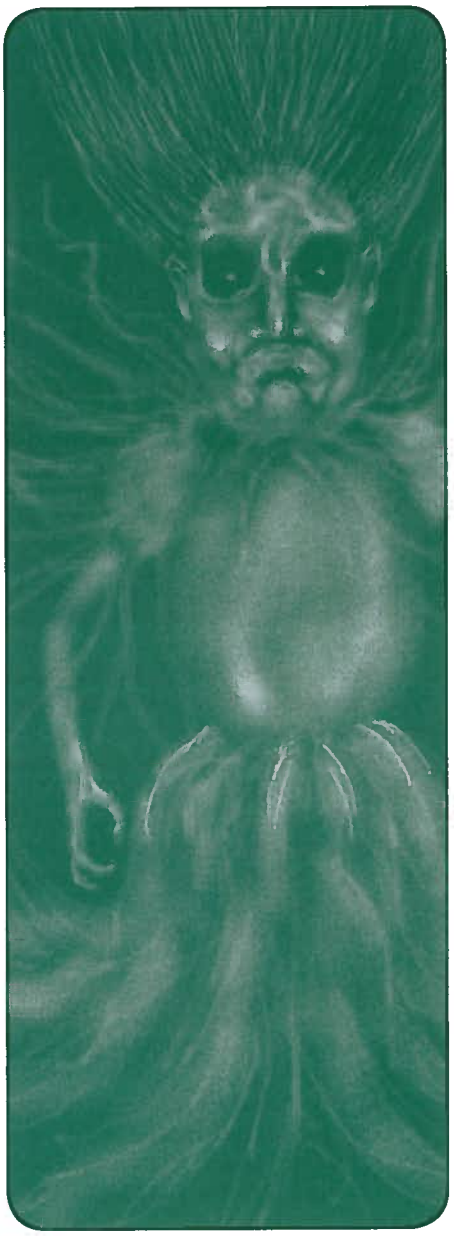

'Wat is er gebeurd, Tim?' vroeg Jane. 'Ze reageert niet.'
'Ik herinner me niets,' zei Tim. 'We waren in Bayham Abbey. Ik herinner me dat we daarheen zijn gereden, maar niet wat er gebeurd is.'
'Hoe voel jij je?' vroeg Jane.
'Verward,' antwoordde Tim.
'En lichamelijk?'
'Goed. Denk ik.'
Jane scheen met een lampje in Tims ogen. 'Je Kayser-Fleischer lijkt verdwenen. Misschien hebben de medicijnen gewerkt.'
Een snelle flits van herinnering overviel Tim, beelden van een varken verslonden door tentakels van rook en schaduw, de mannen in gewaden die hun gezichten openkrabden en die onmenselijk klinkende woorden schreeuwden voor ze opgeslokt werden door muilen vol tanden. Meneer Jones die ze meesleepte naar hun auto, daarna terugliep, naar de kolkende massa rook en schaduwen
'Is alles goed?' vroeg Jane toen Tim naar adem hapte.
Tim schudde zijn hoofd. 'Nee. Ik bedoel, ja, goed.' Zijn geheugen toonde hem Joans gezicht, mond bevroren in een schreeuw, waanzin in haar wijd open, diepgroene ogen. Juist op dat moment werd Joan wakker en begon te schreeuwen tot ze een sterk verdovend middel kreeg toegediend.

***

'Heb ik lang geslapen?' fluisterde Joan. Ze knipperde haar ogen naar hem.
Blauwe ogen, dacht Tim, opgelucht. Het was op de dag af drie jaar geleden dat hij haar naar het ziekenhuis bracht na de angstige avond in Bayham Abbey. Ze lag op de coma-afdeling van het ziekenhuis, in de privékamer waar ze geplaatst was toen ze ontwaakte.
Hij bezocht haar voorheen elke dag, hield haar hand vast, hopend op een teken dat ze dichter bij bewustzijn kwam. Na haar toeval in het ziekenhuis werd ze niet meer wakker. Niets kon haar wekken. Uiteindelijk was ze hier geplaatst.
'Ja, lief,' zei Tim. 'Te lang, veel te lang.' Hij omhelsde haar en voelde haar zwakke armen om zijn middel.
'Je was vast wanhopig, arme schat,' zei Joan. 'Erger dan je ooit zal weten, lief. Maar dat is nu over.'
'Ze geniet van wanhoop,' zei Joan.
Tim voelde een angstige kilte in zijn borst. 'Wat zei je?' Hij merkte dat de schaduwen in de kamer zich verdiepten, dat het duister het licht leek te doven.
Haar armen omklemden hem nu, steviger dan hij verwachtte. Joan keek naar hem op en zei: 'Ze houdt van desperate zielen...' Toen kleurden haar ogen diep, diepgroen en haar pupillen weerkaatsten de levende schaduwen achter hem.

TrekSaga

Door: *Tom Schoonbaert*
Illustratie: *Davy Lostermans*

Straftijd

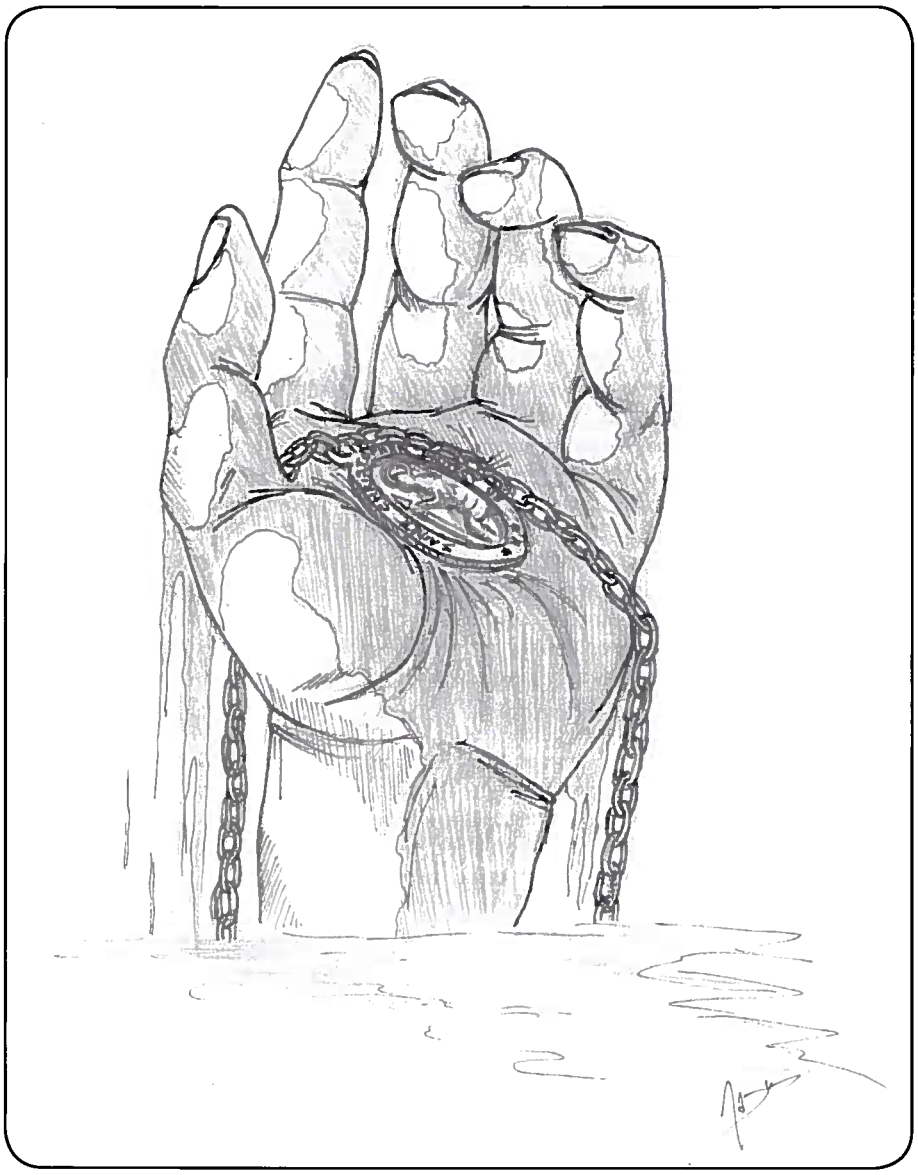

Een week geleden dacht ik dat mijn tijd afgelopen was. Men beschouwde mijn bestaan als een schandvlek die uit de samenleving verwijderd moest worden. Geen tijd meer voor mij. Het besluit was geen verrassing. Ik had de grenzen van fatsoen en menselijkheid ver overschreden, gedaan alsof ze niet op mij van toepassing waren. Dat zijn ze ook niet, zelfs nu houd ik me daar aan vast, maar dat argument werd genegeerd. De commissie beschouwde me als kanker. Een oude ziekte die niet meer veel voorkomt in deze perfecte samenleving en waar maar één oplossing voor is: uitroeiing. Ik had er vrede mee. Wat ik zocht in alle bloedbaden die ik veroorzaakt heb, zou ik nooit vinden.

De dag na mijn veroordeling kwamen ze met een voorstel dat ik niet kon weerstaan. Ik was een uitzonderlijk geval en kreeg een laatste kans, een opdracht door de tijd die mijn tijd zou verlengen. Blijkbaar is tijd toch niet zo vluchtig, kan hij als een wild paard bestegen en getemd worden.

Toen ik geboeid de ruimte binnenliep, zag ik drie cocons, geribbelde kisten gemaakt van een stof die ik nooit eerder gezien had. Twee mannen stonden me op te wachten. Ze werden niet aan me voorgesteld, dus ik weet niet zeker wie ze waren of waarom ze samen met mij teruggestuurd werden, al had ik mijn vermoedens.
Een van de twee droeg eveneens boeien. Hij was zenuwachtig, bang. Met die emotie had ik ervaring genoeg om het onmiddellijk te herkennen. De man was tenger gebouwd, droeg een bril en had warrig bruin haar. Toch straalde hij iets gevaarlijks uit, de aura van een echte jager. Hij probeerde iets tegen me te zeggen, maar net als ik was hij verdoofd waardoor hij alleen maar brabbelde.
De andere man zei geen woord tegen me, ook niet toen ik hem glimlachend vroeg hoe hij heette en of hij ook een gezwel was. Tenminste, ik denk dat ik dat vroeg. Ik weet wel dat hij niet dezelfde kleding droeg. Geen lichtblauwe overall, maar een functioneel, grijs pak. Een bewaker, iemand die erop moest toezien dat wij, de criminelen, onze opdracht uitvoerden.

Ik vraag me af of de opdracht van de andere gevangene ook zo simpel is. Er klopt iets niet, maar veel zorgen maak ik me er niet over. Dat laten de medicijnen niet toe, dat weet ik. Trouwens, wat kan ik anders? Kankercellen worden uitgeroeid en dit is mijn kans om te bewijzen dat ik meer ben dan een ziekte.

Hoe lang duurt het nog voor ik mijn bestemming bereik? Zijn we al vertrokken? Ik vermoed van wel. Het voelt of ik in een bus zit. Alles schudt een beetje en mijn maag is er niet gerust op. Ik word altijd misselijk als ik in een bewegend voertuig zit. Al kun je dit geen voertuig noemen, of wel? We reizen tenslotte door de tijd, met een vertrekpunt en een bestemming, in deze toestellen die ons moeten beschermen tegen de effecten van het misbruiken van de tijd. Alles moet vooruit gaan, niet achteruit, en toch zit ik hier.

Ik mis mijn medaillon. Mijn nek voelt kaal zonder de geruststellende, gouden ketting en het zilveren Sint-Christoffelmedaillon. Het laatste cadeau dat ik van mijn grootvader kreeg. Op zijn sterfbed reikte hij het me aan. Ik wilde het niet aannemen, de oude man hoestte hevig door zijn ziekte en bevlekte het medaillon met bloedspatjes. Vader dacht er anders over, de klap tegen mijn hoofd maakte dat snel duidelijk.

Ik schaam me nog altijd voor die aarzeling. Ik hield van mijn grootvader, meer dan van mijn vader. Hij was altijd rustig, vriendelijk en zat boordevol verhalen. Zou hij het gemerkt hebben, zo dicht bij de grens van zijn leven? Ik betwijfel het, maar toch schaam ik me.

We moeten al een tijdje onderweg zijn, de verdoving is niet meer zo sterk. Mijn gedachten zijn zuiverder, gerichter. De laatste maanden heb ik daar ervaring genoeg mee opgedaan. Zodra ze me oppakten, spoten ze me in met een hele reeks medicijnen. Om me kalm te houden, om me de waarheid te laten spreken. Dat was niet nodig, ik had ze met plezier alles zo wel verteld. Waarom zou ik liegen? Liegen is de eerste stap naar de hel! Een uitspraak van mijn vader, eentje die hij zelf niet volgde, maar dat was niet ongebruikelijk. Volgens de psychiaters was mijn vader de beslissende factor in mijn leven, heeft hij me op het pad van vernieling gezet dat ik volgde. Daar ben ik niet zo van overtuigd, al zit er een kern van waarheid in. Zijn onbeheersbare woede heb ik niet geërfd, wel een vastberadenheid die je gerust obsessief kunt noemen. Wat ik wil, neem ik. Niets houdt me tegen.

De cocon is een donkere gevangenis, en ik houd niet van duisternis. Dat verraste de psychiaters die me wekenlang bestudeerd hebben. Ik joeg ten slotte in het donker, net als een roofdier. Ik deed dat alleen maar omdat het gemakkelijker was. Mensen zijn dan minder opmerkzaam, al zijn ze wel bewuster van het gevaar om hen heen. De duisternis brengt het donkere in je naar boven. Dat zei moeder altijd. En ze had gelijk. Ik leef liever in het licht met veel open ruimte om me heen. Te voet door de natuur lopen, zonder doel of gezelschap, dan kom ik tot rust. De wereld waarin ik leef heeft dat helaas niet. Alles wat niet volgepropt is met gebouwen dient voor landbouw. Alles moet nut hebben en voor een eenzame ziel als ik gaan ze geen kostbare grond vrijhouden. Er zijn simulatoren waar mensen hun verlof doorbrengen. Ze reizen dan naar de meest exotische bestemmingen, spenderen dagen op het strand, in de zon. Daar vond ik nooit rust, het artificiële bleef altijd aanwezig. De enige oplossing was de nacht. In de duisternis kon ik me voorhouden dat de gebouwen niet bestonden, dat ik alleen was. Tot een toevallige voorbijganger die illusie vernielde. En daar boette hij dan voor. De duisternis bracht het donkere in me naar boven, onmiskenbaar.

We zijn gestopt. Het omhulsel van mijn cocon wordt doorzichtig, al kan ik nog altijd niet veel zien. Een grijze bubbel omhult de drie cocons, scheidt ons van waar we nu zijn. En wanneer. Mijn maag protesteert hevig, staat op het punt om mijn laatste maaltijd weer naar boven te jagen, maar ik geef niet toe. Geen zwakte tonen, behoud de controle.
'We zijn er. Tijd om uw opdracht uit te voeren.'
De stem van de bewaker is emotieloos. Een computer zou het niet beter kunnen. Hij heeft het niet tegen mij, wel tegen mijn medegevangene. Ze staan allebei naast hun cocon. Zelf kan ik niet bewegen, de boeien blijven me vasthouden. De bewaker brengt zijn linkerhand naar zijn hoofd en lijkt iets in te drukken. Er ontstaat een opening in de bubbel, de wind vult de kille en droge ruimte om ons heen met een uitnodigend aroma van bomen, bloemen en leven.
De ogen van de frêle man schieten heen en weer. Hij is nog altijd angstig, dat voel ik, maar wat net voorbij de opening ligt, lokt hem overduidelijk. Ik draai mijn hoofd zover ik kan, probeer door het gat te kijken. Zijn dat bomen? Vervormd, maar ze lijken erop, alleen veel groter en statiger dan de bomen zoals ik ze ken in mijn tijd. De man zet een voorzichtige stap naar de opening en springt dan terug alsof de frisse wind hem een stroomstoot gegeven heeft.
'U heeft nog vijf minuten om uw opdracht uit te voeren.'
Opnieuw die emotieloze toon, het past wel bij hem. Mijn medegevangene krimpt ineen, heel even denk ik dat hij gaat huilen. Ik wil hem toeroepen dat hij zich moet vermannen. Hij krijgt een unieke kans om zijn eigen leven te redden. De woorden haperen. Geen idee waarom, of toch wel: er klopt iets niet en hij weet het.
'Nog vier minuten.'
Nu trekt de bewaker een wapen en richt het op mijn lotgenoot. Wat is er zo belangrijk aan onze opdracht om zo te dreigen?

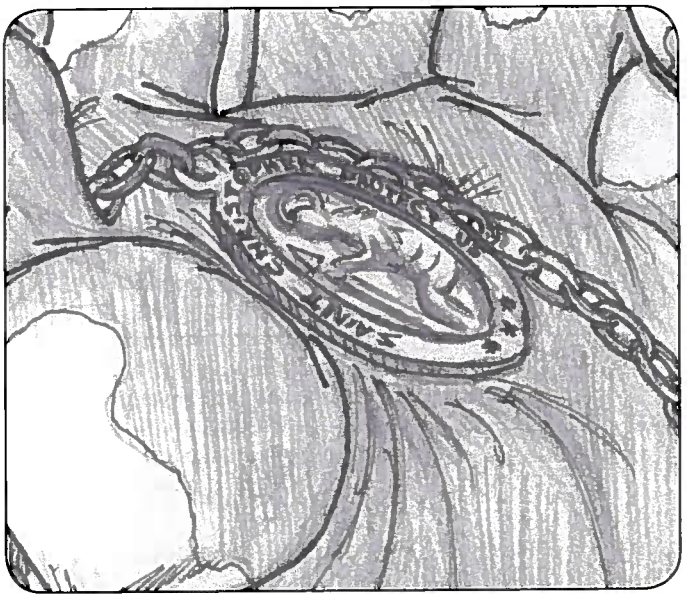

'Ga dan toch,' roep ik.
Met een snik loopt mijn medegevangene door de opening. Onze bewaker steekt zijn wapen weg en haalt een toestel uit zijn borstzak.
'Wat is zijn opdracht?' vraag ik. Er komt geen antwoord. Toch blijf ik doorvragen, het geluid van mijn eigen stem geeft me vertrouwen. En misschien leer ik iets bij over wat mij te wachten staat. De enige reactie die ik krijg, is dat de man met zijn hoofd knikt en het toestel weer opbergt. Dan draait hij zich om en loopt terug naar zijn cocon. De opening sluit zich langzaam tot de bubbel weer volledig is en de frisse wind verdwijnt.
'Hé,' roep ik. 'Je gaat hem toch niet achterlaten?' Het omhulsel van de cocon wordt donker. Opnieuw duisternis, opnieuw onderweg.

Tot nu toe voelde ik geen angst. Zelfs het vooruitzicht te gaan sterven, zei me niet veel. De dood is abstract, iets ongrijpbaars, dat hebben mijn moorden me geleerd. Misschien is er iets voorbij die laatste grens, misschien ook niet. Eeuwige rust of verdoemenis, ik zal wel zien wat er volgt. Nu stroomt het zweet over mijn gezicht en voel ik de twijfel knagen. Waarom teruggaan in de tijd? Wat is er zo belangrijk aan wat ik moet doen? De hand schudden van een man, dat is alles. Dat zou me het leven kunnen schenken. Misschien zelfs de vrijheid, als ik die ambtenaren mocht geloven. Executie is niet hun stijl; hervorming en begeleiding, daar geloven ze in. Behalve bij gevallen zoals ik. Blijkbaar zijn ze daar nog niet toe in staat. Ze hebben het geprobeerd, dat wel, maar altijd struikelden ze over mijn onbuigzame karakter. Zelfs de medicijnen konden dat niet onderdrukken. Nog iets van mijn vader, de koppigheid die hem uiteindelijk de dood injoeg.

Ik verdien dit niet, hij wel! Zo, ik heb het eindelijk toegegeven. De psychiaters hebben me wekenlang opgestookt om hem ook schuldig te verklaren. Ik weigerde. Al wist ik dat ze gelijk hadden. Mijn vader heeft ook mensen vermoord, daar ben ik zeker van. Hij stierf alleen maar voordat ze hem konden pakken. Moeder heeft hij nooit iets aangedaan, althans niet fysiek. Ze ruzieden de hele tijd, maar hij heeft haar nooit geslagen. Daar was hij slim genoeg voor, nooit je eigen nest bevuilen. En ik zat gevangen in mijn kamertje, zonder rust, maar altijd ernaar op zoek. Mooi, ik heb het eindelijk door, mag ik nu naar huis?

De leegte om mijn nek is sterker dan ooit. In deze reis door de tijd, bestemming onbekend, zou Sint Christoffel me goed van pas komen. De patroonheilige van de reizigers zou me beschermen, zelfs een zondaar als ik. De ketting ligt ergens in een kluis in het ziekenhuis, of misschien heeft een verpleger hem wel gepikt. Ik huilde toen ze het van me afpakten. De enige keer dat ik iets van echte emotie toonde.

Grootvader droeg het medaillon voor het eerst op de dag dat hij mijn grootmoeder ontmoet had. Het was zijn lievelingsverhaal dat hij met veel branie vertelde aan de kleine snaak die gretig elk woord opdronk. Achttien jaar oud was grootvader, gespierd en gebruind van het harde werk op de velden. Hij was op vakantie aan de kust, op familiebezoek bij zijn tante, die hem die dag het medaillon schonk. Hij liep op de dijk, alleen en ongelukkig omdat hij de volgende dag weer naar huis moest. Bij zijn vader gaan werken. Dat was niet zijn droom, maar andere vooruitzichten had hij niet. Net toen hij terug naar het huis van zijn tante wilde lopen, zag hij haar. Een negentienjarige meid met lang bruin golvend haar uit de stad die samen met een groep vriendinnen kwam genieten van de laatste zomerzon. Het was puur toeval dat hij haar opmerkte, zei hij altijd, en grootmoeder beaamde dat. De gesp van haar sandaal was kapot en ze was even afgescheiden geraakt van de rest van haar groep die al het restaurant binnengelopen was. God had het zo gewild, ongetwijfeld. De kapotte sluiting zorgde voor die ene seconde waarin ze elkaar konden ontmoeten. De rest was geschiedenis. De tijd liep voor hen beiden verder, gelukzalig maar onverbiddelijk. Dat medaillon droeg hij tot op zijn sterfbed, tot hij het met bloed bedekt aan mij gegeven had. En nu is het weg.

Ik word steeds misselijker. Beeld ik het me in of wordt de rit wilder? Alsof de tijd zelf begint te protesteren. Niet overgeven, wat er ook gebeurt. Dat probeer ik me voor te houden. En het lukt, tot de machine weer stilvalt. De cocon wordt doorzichtig en mijn boeien laten los. Zonder het beschermende omhulsel om me tegen te houden, val ik op mijn knieën. Die laatste schok is te veel van het goede. Gal brandt zich een weg naar boven, verjaagt het laatste restje verdoving.
'We zijn er. Tijd om uw opdracht uit te voeren.'
Als ik opkijk, staar ik in de loop van een wapen. Blijkbaar ben ik een groter risico dan mijn medegevangene. Ik veeg mijn mond af en zoek een opening in zijn houding. De geuren en geluiden die uit de opening in de bubbel komen, negeer ik. Dat is de laatste optie.
'U heeft nog vijf minuten om uw opdracht uit te voeren.' De bewaker zet een stap achteruit.
Ik sta langzaam en kreunend op. Pijn heb ik niet, maar misschien verslapt zijn aandacht. En meer dan dat heb ik niet nodig. De man zet nog een stap achteruit, misschien voelt hij het aan? Misschien ruikt hij mijn bedoelingen, is hij een bloedhond die zijn prooi in een hoekje heeft opgejaagd en niet goed weet wat hij nu moet doen.
Zes stappen afstand, genoeg om één schot af te vuren. Dan ben ik dichtbij genoeg, al weet ik niet zeker of ik hem aankan. Zeker niet als ik een kogel in mijn lichaam heb. Ik loop naar de opening, wat me op drie passen van mijn bewaker zal brengen. Ik probeer me zo gedwee mogelijk te gedragen, al betwijfel ik of het veel uitmaakt. Aan de andere kant van de opening zie ik een vervormde azuurblauwe hemel. De wind op mijn gezicht voelt nat aan, ik ruik iets ziltigs gemengd met geuren die me aan mijn jeugd herinneren. Ik aarzel, misschien is het beter als ik gewoon naar buiten stap en doe wat ze me gevraagd hebben. De hand schudden van een man die ik, volgens de wetenschappers, zo zal herkennen. Mijn hart bonst, ik begin hevig te zweten. Op de drempel van de opening hoor ik geluiden: stemmen en gelach, de roep van vogels.
'Nog vier minuten.'
Helemaal emotieloos klinkt hij niet meer. Ik voel een vertrouwde emotie bij hem naar boven komen. Zonder erbij na te denken laat ik me naar rechts vallen en zet dan die beweging om in een duikvlucht naar de bewaker. Het enige resultaat is mijn lichaam dat de grond raakt.
'Bij een volgende poging volgt onmiddellijke executie, in navolging van het juridisch besluit.'
Deze keer hoor ik het leedvermaak in zijn stem. Met een grijns op mijn gezicht sta ik op. Hij is nog sneller dan ik verwacht had. Een echte uitdaging.
'Nog drie minuten.' De bewaker pakt zijn pistool in beide handen vast.
'Ik heb er geen probleem mee om uw opdracht te annuleren en u nu af te maken. Misschien verdienen uw slachtoffers beter, maar dat maakt me niets uit. Het is uw beslissing.'
Op deze afstand mist hij me niet. De angst die even in hem opflakkerde, lijkt onder controle. Hem aanvallen is zelfmoord. En toch twijfel ik. Ik weet niet wat er buiten op me wacht, zelfs niet of ik nog zin heb om verder te gaan. Een stap naar voren en alles is eindelijk voorbij. Gewoon één stap...
Mijn lichaam weigert te bewegen. Ik denk terug aan de woorden die ik mijn medegevangene wilde toeroepen. Dit is een unieke kans, gebruik hem. Ik geloof het nog altijd niet en omdat hij niet teruggekomen is, kan ik het hem ook niet vragen. Zit hij nu gestrand in een tijd die niet de zijne is? Of erger?
'Nog twee minuten.'
De woorden verbreken mijn verlamming. Ik vlucht uit de bubbel weg, door het vervormde beeld van een veelbelovende hemel.

De zon brandt op mijn huid. Ik merk het nauwelijks op. Om me heen banen de mensen zich een weg naar het strand dat achter me ligt. De geur van olie en zweet zou, samen met het gedachteloze lawaai dat de massa creëert, genoeg moeten zijn om me hoofdpijn te bezorgen, me weg te jagen. Of erger. Mijn aandacht ligt echter bij de stortvloed van herinneringen die op me afkomt, veroorzaakt door de wind op mijn gezicht. Zuiver, onaangetast door vervuiling.
Voor het eerst in jaren voel ik me kalm worden. Hier is niets kunstmatigs, alles is zoals het hoort te zijn.
Waarom zou ik hier niet blijven? De opdracht vergeten en gewoon opgaan in de massa. De drukte is hier erger dan in mijn tijd, maar ik vind het niet erg. Niet met die zee als achtergrond en die heerlijke wind die me naar mijn jeugd terugbrengt. Naar een aangename tijd, even toch, gevuld met snoep, warmte en liefde. Wat kunnen ze me hier maken? Die bewaker schud ik wel af, geen probleem in een dergelijke mensenmassa.

Op het moment dat ik een stap richting het strand zet, botst er iemand tegen me aan.
'Sorry,' mompel ik. De irritatie in me stijgt, al wordt hij nog altijd getemperd door de puurheid van mijn omgeving.
'Geen probleem, het was mijn eigen schuld.'
De stem past bij het ronde gezicht van de man die voor me staat. Jong en warm. De zon weerkaatst op iets dat om zijn nek hangt.
Mijn sociale verplichtingen zijn vervuld, ik kan nu weglopen, het strand op. Naar de zee, mezelf verliezen in de massa zonder vrees. En toch doe ik niets.
De jongeman voor me lijkt al even verbaasd te zijn en blijft ook staan. Om de ongemakkelijke stilte te breken, steek ik mijn hand uit. 'Simon,' zeg ik.
Hij aarzelt even, beantwoordt dan mijn gebaar. 'Robert.'
Zijn hand is ruw, zijn greep stevig. Ik tel tot twee, maar blijf vasthouden. Ik zie in zijn ogen dat ik te ver ga, al trekt hij zijn hand nog niet terug. Waarom doe ik dit? Het kan alleen maar onnodige aandacht trekken.
Ik ken hem, en dat is onmogelijk.
Achter me hoor ik iemand een naam roepen.

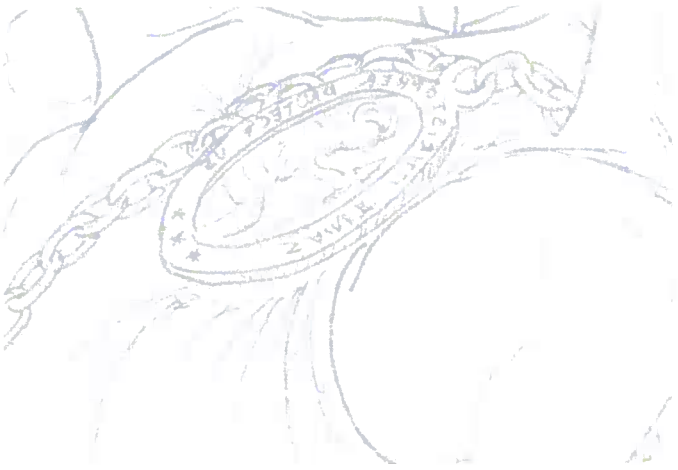

Door: *Marc Ghijsels*

Na de eerste twee films in de nieuwe reeks geregisseerd te hebben gaat J.J. Abrams bij het derde deel weer in de producerstoel zitten. Dit omdat hij aan de nieuwste Star Wars film aan het werken was. Fast & Furious-regisseur Justin Lin neemt het stokje van hem over. Net voor het uitkomen van de film viel er echter een grote klap te verwerken. Acteur Anton Yelchin, die in de film Chekov speelt, kwam onverwachts te overlijden op 19 juni.

Star Trek Beyond is onder andere geschreven door Simon Pegg. En dat is overduidelijk te merken. In deze derde Star Trek-film in de nieuwe reeks (door sommigen het 'Abram's verse' gedoopt) ligt de nadruk veel meer op het komische element. En dat maakt dit derde deel toch iets anders dan de eerste twee films. De film komt weer iets dichter bij de oorspronkelijke serie van Gene Roddenberry. In 3D ziet dit er allemaal prachtig uit. Vooral de ruimtestad Yorktown (een naam die Roddenberry oorspronkelijk in gedachte had voor het ruimteschip voordat hij de naam Enterprise koos) ziet er imposant uit.

Het verhaal van de film draait vooral om kameraadschap. En dat levert mooie momenten op. Vooral de samenwerking tussen Bones en Spock is erg vermakelijk. Idris Elba, die zo goed als onherkenbaar is als Krall, heeft ook weer een mooie rol te pakken als slechterik.

Aan het begin van Star Trek Beyond heeft captain Kirk last van een soort depressie. Hij denkt er sterk over iets anders te gaan doen, vertrouwt hij zijn logboek toe. Hij is het beu altijd maar in overbekende cirkeltjes te draaien. Dit geeft mij wel een beetje een 'déja vu' gevoel. En daar gaat het wat mij betreft een beetje scheeflopen. Het valt op dat ze, misschien omdat ze de die hard Star Trek fans een beetje teveel wilden tegemoet komen, af en toe het verhaal wat los laten. En op sommige momenten in de film waren deze krampachtige pogingen echt wel te zien. Veel actiescènes zijn zo donker gefilmd dat ze soms nauwelijks te volgen waren. Deze film was vooral voor de fan prettig gevuld met herkenbare quotes en verwijzingen naar TOS.

Zachary Quinto is gegroeid in zijn rol als Spock en doet het erg goed. Ook Karl Urban is weer heel vermakelijk als doctor McCoy. Vooral de interactie tussen deze twee was ijzersterk.

Voor het eerst zien we een homoseksueel personage. Lieutenant Sulu; getrouwd met een man en een dochter. 'Dat zou niemand moeten verbazen,' zegt regisseur Justin Lin. De Star Trek-franchise was altijd al vooruitstrevend en maatschappij kritisch. In de televisieseries en in de dertien films lopen allerlei soorten mensen en buitenaardse wezens door elkaar. De originele vertolker George Takei vond het overigens erg jammer dat men afweek van het originele karakter van Sulu uit TOS. Het nieuwe personage Jaylah, gespeeld door Sofia Boutella, maakte een leuk team met Scotty. Met de introductie van Jaylah kreeg ik wel het gevoel dat een aantal andere personages op de achtergrond zijn beland, want Chekov en Sulu hadden niet heel veel te doen.

Men had wel wat meer kunnen doe met het verhaal, wat meer uitdiepen en wellicht zover dat men er open einde hadden aan kunnen geven zodat het script verder had kunnen gaan met een volgende film. Ik mis het 'wow ik wil weten wat er verder gebeurt' gevoel. Star trek is uiteindelijk een zeer vermakelijke film geworden. De film grijpt weer wat terug naar het gevoel van de oorspronkelijke serie van Roddenberry die dit jaar haar vijftigste verjaardag viert. Voor fans van het eerste uur een mooie hommage,

Tegen alle verwachtingen in, zeker na het zien van de eerste sneak preview, werd Star Trek Beyond één van mijn favoriete films van dit jaar. Met de voorganger, Star Trek Into Darkness, had ik niet zoveel. Het verhaal zelf vond ik niet heel bijzonder, maar is aardig opgevuld met een aantal humoristische scènes en visueel sterke actiescènes. Al bij al heeft deze Star Trek versie, wat mij betreft zich toch, na Into Darkness, met Beyond herpakt en kijk ik toch stiekem uit naar het volgende deel.

DE TFD IN DE RUIMTE?

Door: *Joyce Geurts*

Ja, je leest het goed, nu ja... bijna goed. Niet de TFD zelf, maar ons blad is in de ruimte geweest. Een van onze leden... erelid zelfs, is namelijk astronaut en mocht maar liefst twee maal een termijn vervullen in het International Space Station (ISS).

Natuurlijk heb ik het nu over André Kuipers voor wie dat nog niet doorhad... En deze heeft vanwege dat erelidmaatschap er persoonlijk voor gezorgd dat een cover van ons magazine meegegaan is naar het ISS.

Tijdens de Elfia editie in het voorjaar, te Haarzuilens heeft deze cover haar weg terug naar de TFD gevonden. Hoe dit kwam? Dat kun je nog eens rustig nalezen in onze digitale editie die afgelopen zomer verschenen is.
Dit was een ontzettend leuke verrassing en een heel mooi cadeautje van dhr. Kuipers, die dit geheel uit eigen beweging gedaan heeft.

Na het korte stukje hierover in ons digitale magazine willen we hierbij wat meer foto's met jullie delen. Bij dezen dus. En wil je de cover in levende lijve bewonderen? Kom dan eens langs bij de onze verenigingsstand op een van de evenementen waar we aanwezig zijn.

En natuurlijk nogmaals: André BEDANKT!!!

NEDERLAND en BELGIË € 4*
THE FLYIN
Nr. 03 september 2011
Jaargang: 28ste
In dit nummer:
Fedcon
De laatste Shuttle
Interview
met Mark Rademaker
IS DIT DE UITEINDEL
WANNEER EN HOE
GAAT DE REIS VERD
ISSN 1567-5920

DUTCH
KE GREENS?
ER?

Uit de Doos

Cards from the final frontier!

Door: Harm Koopman

Dit keer een wat andere uit de doos dan jullie van Mr. Fizzbin gewend zijn.

Daarvoor zijn een aantal uiteenlopende redenen, die ik om te beginnen de revue wil laten passeren.

1. Hoe interessant is het voor jullie als lezers om weer tegen mijn wishlist aan te moeten kijken?
2. Afgelopen jaar kwamen er behalve cards ook allerlei andere zaken 'uit de doos'! (zeker niet in de laatste plaats gerelateerd aan punt nr. 4)
3. In de laatste 'uit de doos' in onze uitgave van maart/april van dit jaar zijn jullie al up-to-date tot en met alle uitgaven van 2015!
4. Het is december 2016 dus het 50 jaar Star Trek jaar zit er bijna op; wat hebben we ervan gemerkt?
5. En tja, er is altijd weer die redactie: 'beste Mr. Fizzbin kun je je tekst uiterlijk half september aanreiken?'☺

Door het laatste punt staat de kalender op dit moment op augustus 2016 omdat er voor begin september ook nog een weekje verlof in het verschiet ligt.

Het eerste punt moet ik eerlijk bekennen dat ik nog steeds – zie het einde van 'uit de doos' maart/april 2016 – de jaren 2011 en 2012 niet heb vergeleken met de door Lynne Stewart uitgegeven 'card collective'. Maar wat in het vat zit verzuurt niet.

Wat het derde punt betreft, wat gebeurde er na 31 december 2015 tot nu toe, dat is ook redelijk kort samen te vatten:

- Star Trek TOS 50th anniversary tradingcards uitgifte 18 maart 2016
- Star Trek TNG portfolio prints tradingcards series two uitgifte 27 juli 2016
- Star Trek 50 artists 50 years tradingcards uitgifte 10 augustus 2016

En dan kondigt Rittenhouse ook nog een tweede 50th anniversary set (over alle series dus niet alleen TOS) aan voor december 2016 en lijkt de tradingcard uitgifte van 'Beyond' voor het eerste kwartaal 2017 in de planning te staan....

Afijn, waar gaat de rest van deze uit de doos dan over? die overigens, wel de nodige afbeeldingen bevat van TOS 50th anniversary uitgegeven in maart!! Juist, over 50 jaar Star Trek waar Mr. Fizzbin een eigen invulling aan heeft gegeven - ten dele gezamenlijk met een aantal andere tfd'ers!

Het begon allemaal op 7 februari met een verlate maar beregezellige 'The Flying Dutch' nieuwjaarsreceptie en natuurlijk kijken we op dat moment ook al uit naar 17 september, wederom in Zoetermeer, maar nu niet voor de nieuwjaarsreceptie maar voor ons eigen 50th anniversary fanclub dag feestje.

Toch begon het op 7 februari niet echt natuurlijk; in december 2015 had Mr. Fizzbin samen met Ed van de Gevel en Pim Blokker al een reisje geboekt naar Dallas voor de enige echte 50th anniversary aftrap aldaar.
Dus op 4 april 2016 het vliegtuig in, naar wat zou blijken, voor mijzelf de kleinste conventie was in Amerika, waar ik tot nu toe ben geweest en gezien de lijst van aanwezige acteurs en actrices hadden we dat geen van allen - Maarten en Mieneke Boots waren er ook, maar reisden al eerder richting Texas - verwacht.

Na de vele conventies waar ik ben geweest ben ik echter niet meer zo beschrijvend van aard als bijvoorbeeld onze eigen Ed, een hele mooie samenvatting van zijn belevingen en bevindingen vind je terug in een eerdere digitale The Flying Dutch uitgave!

Wat mijn hoogtepunt op de conventie was, die door circa 1000 bezoekers werd bezocht? Tja, dat klinkt misschien raar, maar enerzijds het feit dat ik aanwezig was in het jaar waarin Star Trek 50 jaar bestaat, anderzijds de enorme brok dynamiek van de (nog springlevende) ambassadeur van Star Trek: Mr. William Shatner !! Wow, wat een performance!! Maar ook het feit dat ik 7 ontbrekende tradingcards wist te bemachtigen is natuurlijk fantastisch, we zullen het maar niet hebben over het gat in mijn portemonnee.

Behalve die zeven kon ik het niet laten om ook een drietal 50th Anniversary dozen (de maand ervoor uitgegeven) mee naar huis te nemen. De bijbehorende binder was zo snel uitverkocht dat ik die maar via mijn vaste contact – Lynne Stewart – per post heb laten over komen.

In tegenstelling tot Ed, heb ik wel de photoshoot ruimte van binnen gezien. Weliswaar niet meer voor mijn favoriete TOS acteur – DeForest Kelley – want dat gaat niet meer lukken, die overleed in juni 1999; maar er waren voor mij twee geweldige alternatieven. Mijn favoriet uit TNG, Levar Burton (Geordi LaForge) en uit ENT, Conner Trinneer (Charles 'Trip' Tucker).

Met de laatste had ik best een lang gesprek, niet tijdens de photoshoot maar wel de volgende ochtend bij het zetten van zijn handtekening op onze foto in de handelaren ruimte. Zo vertelde ik hem dat ik samen met Nies in 2011 in zijn geboortestraat – zijn geboortehuis is afgebroken – in Walla Walla, WA ben geweest. Zijn reactie was kort, ben daar als peuter weggegaan dus weet er niet veel meer van … Echter ik had ook zijn universiteitsstad bezocht en zo bleef hij aan het woord tot aan zijn Q&A ☺

Al met al vonden we het met zijn allen - ondanks dat het stukken kleiner was dan verwacht - zeker de moeite waard. Voor de rest zou ik Dallas nu niet direct aanraden aan de Europese toerist, al is het bezoek van de locatie van de moord op president Kennedy natuurlijk best indrukwekkend. Mijn moeder zegt altijd toen we dat nieuws hoorden stond jij in de box. Tja, zo heeft iedere generatie zijn momentum, ook ik weet nog precies wat ik deed en waar ik was op 'nine-eleven'.

Afijn, eenmalig terug in NL kreeg ik lucht van een uitgifte van eerste dag enveloppen in Canada. Op 5 mei verschenen daar Kirk (Montreal, QC), Scotty (Vancouver, BC), doctor McCoy (Vulcan, AB) en commander Kor (Toronto, ON). Tja, ik was verkocht, dat moest ik zien te bemachtigen en wat een eer voor DeForest Kelley als enige samen met drie 'Canadians'. DeForest is geboren in Atlanta, Georgia, USA.

Nog weer een maand later was het Canadian Mint met diverse munten waaronder een 4-tal in een serie. Dit keer Kirk, Scotty, Uhura en niemand minder dan Spock!

Op het moment dat ik deze tekst in elkaar zet kon USPS (United States Postal Services) natuurlijk niet achterblijven, zij geven 2 september aanstaande (jl.) een sheet met 20 Star Trek postzegels uit, uiteraard net als de activiteiten in Canada vanwege 50 jaar Star Trek.

Ook Las Vegas stond begin augustus in het teken van Trek en dan is het toch wel erg stil in Europa, krijg je het gevoel dat je in het verkeerde werelddeel geboren bent als het om Star Trek gaat ☺

Oké, in oktober kun (kon) je terecht in Birmingham UK maar verder moet je toch echt in de US of A zijn voor de activiteiten…. Natuurlijk in september - 8 september 1966 was tenslotte de allereerste USA tv uitzending – in Chicago; maar onlangs was er ook een conventie in Minneapolis.

Afijn, geniet van een aantal kaarten uit TOS 50th anniversary set, die je op deze pagina's ook aantreft, in de volgende 'uit de doos' ga ik weer helemaal los! Maar eerst ga ik nog samen met onze voorzitter 50 jaar Star Trek afsluiten in San Francisco daar wordt de allerlaatste 50th anniversary conventie gehouden van 9 tot en met 11 december 2016, rond die tijd valt het blad vermoedelijk op de deurmat…

San Francisco? He, is het dit jaar niet ook 30 jarig bestaan van 'The Voyage Home'? Oké, Pim… dat wordt een verplicht bezoek aan het 'Double Dumb Ass On You' zebrapad … LOL!

Tot ziens in 2017 … Met als het allemaal door gaat alweer een reis naar de US of A maar dit keer samen met mijn Nies, met onder andere een bezoek aan Ridgecrest CA waar delen van The Planet of The Apes (delen 1 t/m 5) en Star Trek V zijn opgenomen, zelf zie ik dit maar als een verlaat 50th anniversary kadootje, tenslotte is varen niet zo mijn ding, dus heb ik me maar niet ingeschreven voor de Star Trek cruise in januari 2017…☺☺☺

O ja, ik vergeet helemaal te vermelden dat dit magazine eigenlijk een dubbele 'uit de doos' bevat. Als schrijver weet je nooit van te voren hoe het magazine zal worden opgemaakt maar elders in dit blad kun je genieten van alles wat ik ooit – niet de afgelopen 50 maar toch al wel bijna 20 jaar☺- voor de tfd heb getypt. Best apart dat we het nog steeds over de schrijver van een artikel hebben in ons taal gebruik, misschien moet de dikke Van Dale daar maar eens typist van gaan maken… want wie schrijft er anno 2016 nog… afijn veel plezier met een mooi stuk historie!!

In verband met het 50 jarig jubileum van Star Trek ben ik de archieven in gedoken en heb de redactie een overzicht toegezonden wat we als TFD daar aan hebben bijgedragen. Als vereniging, met een opsomming van alle gehouden fanclub dagen, als individu, met een speciale 'uit de doos' rubriek archief en andere door mij ingezonden teksten.

tfd-mag		tfd-uitgave	
1	mrt-95		
2	jun-95		
3	sep-95		
4	dec-95		
5	1996-1		
6	2:mei 97		
7	3:aug 97		
8	4:sep 97		
9	5:nov 97	1	Introductie: wat zijn tradingcards?
10	6:dec 97	2	Leaf 1967 incl. reprint 1981 info
11	1:mrt 98	3	A&BC 1969 / Primrose & Roddenberry sets
12	2:jun 98	4	Topps 1976 / 1979 & levensmiddelenfabrikanten sets
13	3:sep 98	5	FTCC 1982 TWOK / 1984 TSFS
14	4:nov 98	6	FTCC 1986 TVH / Impel 1991 - 25th anniversary set
15	1:feb 99	7	Impel 1992 - TNG 5th anniversary set
16	2:apr 99	8	Skybox 1993 behind the scenes / DSN preview / Master Series
17	3:jun 99	9	Skybox 1993 DSN the mission set
18	4:aug 99		In Memoriam Deforest Kelley (met tradingcard afbeelding)
		10	Skybox 1994 TNG S1 / TNG the making of... / Master Series II
19	5:okt 99	11	Skybox 1994 The Cinema Collection / Generations
20	6:dec 99	12	Skybox 1995 TNG S2 / Voyager S1S1
21	1:mrt 00		
22	2:apr 00	13	Skybox 1995 TNG S3 / Voyager S1S2 / Gummie award
23	3:jul 00	14	Fleer/Skybox 1996 30th Ann Refl Phase I / TNG S4
24	4 sep:00	15	Fleer/Skybox 1996 30th Ann Refl Phase II / Tim Russ Special
25	5:nov 00	16	Fleer/Skybox 1996 TNG S5 / First Contact / Voyager S2 / Ph III
26	6:dec 00	17	Fleer/Skybox 1997 TNG S6 / DSN Profiles
27	1:feb 01	18	Fleer/Skybox 1997 TOS S1
28	2:apr 01	19	Fleer/Skybox 1998 TOS S2
29	3:jun 01	20	Fleer/Skybox 1998 VOY Profiles
30	4:aug 01	21	Fleer/Skybox 1998 Insurrection
31	5:sep 01	22	Fleer/Skybox 1999 TOS S3
32	6:dec 01	23	Fleer/Skybox 1999 DSN Memories of the future
33	1:feb 02	24	Fleer/Skybox 1999 TNG S7
34	2:apr 02	25	Rittenhouse 1999 TOS in motion
35	3:jun 02	26	Fleer/Skybox 1999 Voyager Closer to Home
36	4:aug 02	27	Cyberaction / Rittenhouse 2000 Women of Star Trek
37	5:okt 02	28	Fleer/Skybox 2000 TNG Profiles
			Impressie van een virtuele conventie
38	6:dec 02	29	Fleer/Skybox 2000 Cinema 2000 Collection
39	1:feb 03	30	Rittenhouse 2001 Women of Voyager
40	2:apr 03	31	Rittenhouse 2001 35th Anniversary
41	3:jun 03	32	Rittenhouse 2002 Complete Voyager
42	4:aug 03	33	MedCon 'uit de doos' lezing special
43	5:okt 03	34	Rittenhouse 2002 Compl Voyager / ENT S1
44	6:dec 03	35	Terugblik uit de doos / Rittenhouse 2002 Nemesis / prijsvraag
45	1:jan 04	36	Rittenhouse 2003 Complete Animated Adventures
46	2:apr 04	37	Rittenhouse 2003 Nemesis expansion set / uitslag prijsvraag
47	3:jun 04	38	Rittenhouse 2003 Complete Deep Space Nine
48	4:aug 04	39	Rittenhouse 2003 Legends of (Kirk) - Kirk special
49	5:okt 04	40	Rittenhouse 2003 Ent S2
50	6:dec 04	41	Rittenhouse 2004 Legends of (Spock) - Spock special
51	1:jan 05		Tricorder Readings: A ST Fan - interview Harm Koopman
		42	Rittenhouse 2004 Quotable TOS
			Uit de doos extra editie - bezoek Memorabilia Con Birmingham
52	2:apr 05	43	Rittenhouse 2004 Legends of (McCoy) - McCoy special
53	3:jun 05	44	Rittenhouse 2004 Ent S3
54	4:aug 05	45	Rittenhouse 2004 Legends of (Scotty/Sulu/Uhura) - Scotty special

tfd-mag		tfd-uitgave	
55	5:okt 05	46	Rittenhouse 2005 Legends of (Chekov/Rand/Chapel) - Chapel special
56	6:dec 05	47	Verslag van de 43ste PhillyCon gehouden op 7/8 okt 2005
			Van de voorzitter (plaatsvervangend)
57	1:feb 06	48	Rittenhouse 2005 Quotable TNG
58	2:apr 06	49	Rittenhouse 2005 Ent S4
59	3:jun 06	50	Uit de doos editie 50 - historie uit de doos / 5 beste kaarten
60	4:aug 06	51	Rittenhouse 2005 Art & Images
61	5:okt 06	52	Rittenhouse 2006 Legends of (Picard) - Picard special
62	6:dec 06	53	Rittenhouse 2006 Legends of (Data) - Data special
63	1:jan 07	54	Rittenhouse 2006 celebrating 40th Anniversary (alle series)
64	2:apr 07	55	Rittenhouse 2006 TOS 40th Anniversary / uitleg reward cards
65	3:jun 07	56	Rittenhouse 2006 Legends of (Riker/Troi) - special van beiden
66	4:aug 07	57	Rittenhouse 2007 Legends of (Worf/Crusher/LaForge/Wesley/Yar) - special Worf
67	5:okt 07	58	Uit de doos 'a tribute to Utopia'
68	6:okt 07	59	Uit de doos á tribute to Utopia - deel 2' special John de Lancie (Q)
69	1:feb 08	60	Rittenhouse 2007 Quotable DSN
70	2:jul 08	61	Rittenhouse 2007 Quotable DSN / Complete Movies
71	3:sep 08	62	Rittenhouse 2008 Legends of (T'Pol/Dax/SevenOfNine)
			Van de Voorzitter
75	3:sep 09	66	Uit de doos special Walter Koenig 25j bestaan TFD'
			Van de Voorzitter
76	4:dec 09	67	Donruss 2008 Americana II / Rittenhouse 2008 Movies in Motion
77	1:mrt 10	69*	Rittenhouse 2009 Legends of (Sisko/Janeway/Archer) - uitleg Mr.Fizzbin
			Van de Voorzitter
78	2:jun 10	70	Rittenhouse 2009 Movie XI
			Van de Voorzitter
79	3:sep 10	71	Rittenhouse 2009 Legends of (Quark/Torres/Sato)
			Van de Voorzitter
80	4:dec 10	72	Rittenhouse 2009 - 2009 The original Series
			Van de Voorzitter (bezoek FACTS 2010)
81	1:mrt 11	73	Rittenhouse 2010 Legends of (Bashir/HoloDoc/Phlox) - special alle (legend)doctors
			Van de Voorzitter
82	2:jun 11	74	Rittenhouse 2010 Women of Star Trek
			Niet uit de doos Star Trek Comics
			Van de Voorzitter
83	3: sep 11	75	Rittenhouse 2010 Quotable Movies
			Van de Voorzitter
84	4: dec 11	76	Rittenhouse 2010 Legends of (Odo/Kim/Tucker) - met overzicht alle legends uitgaven
			Van de Voorzitter
85	1: mrt 12		Lancering Mars Science Laboratory en KSC (met Pim Blokker)
		77	Rittenhouse 2011 Remastered TOS / Nimoy (via etsy.com)
			Van de Voorzitter
86	2: jun 12	78	Rittenhouse 2011 Legends of (Nerys/O'Brien/Tuvok) - met opnieuw compleet overzicht
			Van de Voorzitter
87	3:sep 12	79	Rittenhouse 2011 Complete TNG (1987-1991) S1
			Van de Voorzitter
88	4:dec 12	80	Rittenhouse 2011 Classic Movies Heroes and Villains
			Van de Voorzitter
89	1: mrt 13	81	Rittenhouse 2012 Complete TNG (1991-1994) S2
			Van de Voorzitter
90	2:jul 13	82	Rittenhouse 2012 Quotable Voyager / Intiraymi London con special !! Ugh !! Een fout in de tekst suggereert editie 92
			Van de Voorzitter (met (ALV) afscheid)
91	3:okt 13	83	Rittenhouse 2012 Legends of (Chakotay/Paris/Reed/Mayweather)
			Aankondiging inperken verzameling ivm bereiken 50j leeftijd
92	4:dec 13	84	Rittenhouse 2013 TOS Heroes and Villains (pre-sales dec 2012)
93	1:mrt 14	85	Overview tradingcard verzameling met veel afbeeldingen Nimoy
94	2:nov 14	86	Verschenen na 50ste verjaardag TNG Heroes & Villains / sets die verwijzen naar oudere sets zoals Legends
			Scotty/Sulu/Uhura/Chekov/Rand/Chapel & Topps 76
95	1:mrt 15	87	Rittenhouse 2013 TNG Heroes & Villains / 2014 Movies beide copyright 2012 of eerder en link (Riverside/Iowa) naar usa vakantie 2014
96	2:aug 15	88	Rittenhouse 2014 TOS Portfolio / 2014 Aliens laatste copyright 2012 of eerder en review missing cards in prive verzameling tm 1997
97	1:mrt 16	89	Rittenhouse 2015 VOY Heroes & Villains / Legends of 2015 expansion set / TNG Portfolio en review missing cards in prive verzameling tm 2010 & vooruitblik op Dallas Con

* extra editie in magazine 51 van januari 2005 meegetelc'

Aliens In Star Trek

Rasnaam: F

En verder met de letter F.

Door: *Peter van Mierlo*

Ras Naam: *Fabrinians*
Locatie: *Alpha Kwadrant*
Serie: *TOS*

Rasbeschrijving: De Fabrinians vormen een ras dat leeft in een holle astroïde die ze Yonada noemen. Het werd voortbewogen door middel van een oude atoom motor en was bewapend met primitieve raket systemen. Yonada werd gebouwd toen bleek dat de thuisster nova werd. Yonada werd op een 10000 jaar durende reis gestuurd. Aan het einde van de reis zorgde een storing in de computer ervoor dat de astroïde van koers veranderde en nu op ramkoers lag met Daran V. Nadat de storing was verholpen kwam de astroïde alsnog aan op de juiste locatie. Een planeet die ze Nieuw Fabrina noemden.

Ras Naam: *Farians*
Locatie: *Kwadrant*
Serie: *DS-9*

Rasbeschrijving: De Farians leven op een klas M planeet genaamd Farius Prime. De atmosfeer is dan ook een standaard mengsel van zuurstof en stikstof. Hun regering is niet in staat om de criminelen in toom te houden. Dit met resultaat dat de planeet een hot spot is voor activiteiten van het Orion Syndicaat. Hun uiterlijk is humanoide met een steeds hoger wordende richel op hun hoofd lopende van hun neus tot de top van hun voorhoofd. In de late 2360's was Frarius een belangrijke stop op de belangrijkste handelsroutes. Dit draagt mede bij aan de grote diversiteit van de bewoners van de planeet. Farius is geen lid van de Federatie gezien hun gebruik van geld en hun lage standaard. Het wereldwijde communicatie netwerk bestaat uit een aantal Com cellen gelijkend op de telefooncellen van de oude aarde. Het wegennet is verdeeld in straten en men heeft een openbaar vervoer netwerk. Alhoewel de Farians een kleine mogendheid zijn hebben de Klingons er wel een ambassade met ambassadeur gestationeerd.

Ras Naam: *Farn*
Locatie: *Delta Kwadrant*
Serie: *VOY*

Rasbeschrijving: Dit ras is geassimileerd door de Borg. Voor de assimilatie waren het vijanden van de Parein. Een aantal Farn drones leefden bevrijd van het collectief op een planeet in de Nekrit expansie. Ze besloten hun oude vijandschap weer op te nemen met de Parin totdat hun neural link weer hersteld werd met het collectief. Ze waren vanaf dat moment weer deel van het geheel

Rasnaam: *Fellebians*
Locatie: *Alpha kwadrant*
Serie: *ENT*
Aflevering: *Unexpected*

Rasgegevens: Geen gegevens bekend.

Ras Naam: *Fen Domar*
Locatie: *Beta Kwadrant*
Serie: *VOY*

Rasbeschrijving: Dit ras vindt zijn oorsprong in het Beta Kwadrant en woont dicht tegen het Delta Kwadrant aan. Er is erg weinig over dit ras bekend. In een alternatieve tijdlijn heeft de Voyager een slag geleverd met hen. De koffiebeker van kapitein Janeway raakte hierdoor permanent beschadigd.

Ras Naam: *Ferengi*
Locatie: *Alpha Kwadrant*
Serie: *TNG*

Rasbeschrijving: De Borg definitie is soort 180.
Hun belangrijkste en meest opvallende kenmerk zijn de grote ronde oren aan de zijkanten van hun hoofd. Deze oren hebben een uitvloeiing tot en met de wenkbrauwen. Hun neus is geribbeld en breed. Ook zijn de Ferengi wat kort van postuur. De tanden van de Ferengi zijn spits toelopend. Deze worden regelmatig geslepen. Hun oren zijn gevoelig en hebben naast horen ook een seksuele functie. Het voedsel bestaat uit kevers. Daar zijn ze dol op, ze snuiven die dingen zelfs op. Wat opvalt is dat bij het eerste contact de Ferengi meer het gedrag vertoonde van aardse apen terwijl ze later toch meer op 'normale' mensen leken.

Ras Naam: *Finneans*
Locatie: *Onbekend*
Serie: *DS-9*

Rasbeschrijving: Dit ras leeft op de planeet Finnea Prime.

Rasnaam: *Firelians*
Locatie: *Delta kwadrant*
Serie: *VOY*
Aflevering: *Gravity*

Rasgegevens: Geen gegevens bekend.

Ras Naam: *Flaxians*
Locatie: *Onbekend*
Serie: *DS-9*

Rasbeschrijving: Van dit ras is alleen bekend dat huurmoordenaars feromone sensoren in hun explosieven gebruiken.

Ras Naam: *Frunalians*
Locatie: *Onbekend*
Serie: *DS-9*
Aflevering: *Emissary*

Rasbeschrijving: Geen verdere gegevens bekend.

Van 8 t/m 10 april 2016 was Creation's 50 Year Mission Tour Dallas. Een Star Trek conventie en een van onze redenen om naar de US te gaan. We konden op donderdagavond al inschrijven en de dealerroom verkennen. Dus dat hebben we meteen gedaan. De dealerroom bestond uit 13 handelaren en tafels voor de gasten die geen aparte signeersessie deden. 13! Nou, daar waren we snel mee klaar. Het mooiste artikel dat ik zag (een schoudertas met de look van een TNG uniform) was al direct bijna uitverkocht, omdat ze van de drie kleuren elk maar 1 exemplaar mee hadden. Nou ja, ik heb toch al genoeg tassen en deze was vrij duur.

Creation's 50 Year Mission Tour Dallas

Door: *Mieneke Boots-Verhoef*

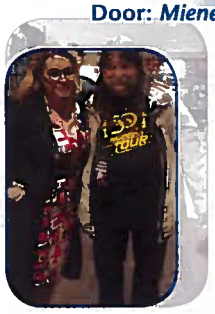

We kochten foto's voor de signeersessies (het lijkt Fedcon wel, geen gratis foto's bij je handtekeningen), werden bijna afgezet omdat de verkoper niet meer wist dat 8x6 48 is i.p.v. 54, en hebben staan praten met Richard Arnold, die dit jaar voor het eerst niet op Fedcon zal zijn. Daarna zijn we maar naar de hotelkamer gegaan, want er was nog geen programma. De TV op de kamer bracht uitkomst, al was het aanbod ongeveer van dezelfde kwaliteit als thuis... Wel had ik een programma bemachtigd, dat ik direct heb gedigitaliseerd. Want al dat papier, daar wil ik niet mee slepen.

Vrijdagochtend kwamen Pim, Harm en Ed erbij voor de con. Ze sliepen ergens anders, en hadden besloten om niet op donderdag heen en weer te gaan alleen voor de inschrijving. Terecht, want dat duurt maar een paar minuten. Harm dook de dealerroom in onder andere om met Richard te praten, die hij al heel lang kent, maar nog nooit had ontmoet, net als een van de andere handelaren wiens naam ik kwijt ben. Harm is namelijk een Verzamelaar van tradingcards. Met een verdiende Hoofdletter, want hij heeft denk ik de meest uitgebreide Star Trek kaartenverzameling in Nederland, zo niet Europa en komt dicht in de buurt van de wereldtop denk ik. Die man heeft echt bijna alles. Gesigneerde kaartjes? Dan heeft hij ze in alle kleuren waarin gesigneerd is. Staat op sommige kaartjes de naam op twee regels in plaats van op een? Dan heeft hij ze allebei. De ultieme completist weet precies wat hij wel en niet heeft, en wat hij ervoor wil betalen. Zijn topstuk deze keer was een dubbel gesigneerde Shatner/Nimoy. Een van de laatste, aangezien Nimoy vorig jaar helaas is overleden. De dealerroom was dus blij met Harm :) (niet met ons, we hebben uiteindelijk alleen foto's en een magneetje gekocht. Van Transformers, niet eens ST).

Rond het middaguur begon het programma. Er was slechts 1 programmalijn, op de theaterstage. Deze bestond voornamelijk uit Q&A sessies, met een presentatie over Nimoy, discussies over de nieuwe film en tv-serie en twee veilingen er tussendoor.
Voor ons werd het dus in slecht West-Fries 'foin zitten en mooi koiken'. We zagen veel bekende gezichten, maar ook mensen die we niet eerder hadden ontmoet. James Darren en Casey Biggs waren voor ons nieuw, en een aangename verrassing! De top-panels waren voor mij Marina Sirtis & Michael Dorn (die me een beetje aan mijn ouders deden denken, Marina praat heel veel en Michael zegt bijna niks ;)), Jonathan Frakes (die echt interessant weet te vertellen over niks of alles), Gates McFadden (omdat mijn vraag over Labyrinth het langste antwoord kreeg en er duidelijk mensen waren die helemaal niet wisten dat ze daaraan had meegewerkt), Levar Burton (die de vraag wat hij nu belangrijker vond: Star Trek, Roots of Reading Rainbow tegelijkertijd wist te vermijden en beantwoorden), Aron Eisenberg & Max Grodenchik (die een stukje opvoerden in hun originele kostuums, met Ferengi make-up, en die zowel als zichzelf als in character vragen beantwoordden), Walter Koenig en Willam Shatner (ik hoop dat ik op mijn 85e! ook zoveel energie heb). Maar dan sla ik er heel veel over die ik tekort doe. Ik heb me in elk geval zeker niet verveeld.

We raakten al snel in gesprek met Paula, onze buurvrouw, die net als ik nogal eens zachtjes commentaar levert tijdens de panels :) Maar ook de Britten en Australische achter ons, de Texanen aan onze andere kant en eigenlijk iedereen waren gezellig in het contact. Je merkt op alle cons dat de vragenstellers maar een kleine groep is.

Ook dit keer zag je vaak dezelfde mensen (waaronder ikzelf), maar de gasten waren zo open en spontaan (of deden open en spontaan) dat er bij veel panels maar weinig vragen gesteld werden.

In de avonden was er ook een programma. Vrijdagavond de Rat Pack show met Ethan Philips, Casey Biggs, Vaughn Armstrong, Jeffrey Combs en Max Grodenchik. Superleuke avond, met steeds ergere moppen, klassieke jazzy nummers met Star Trek teksten en een heleboel improvisatie. Dit werd ondersteund op piano en saxofoon, en door de heren met gitaar, mondharmonica en tamboerijn. Super super leuk!
Zaterdagavond: karaoke-avond! Ik heb me uiteraard ingeschreven, en was al vroeg aan de beurt. Met 'All About That Bass' kreeg ik de voetjes van de vloer! Het ijs was gebroken voor een echt feestje. Allerlei muziek kwam voorbij, van Rocketman in Shatnerstijl tot Fever en Bohemian Rhapsody. Allemaal enthousiaste mensen, die vol overgave hun nummer ten gehore brengen. En of het nou vals was of loepzuiver, het was gewoon LEUK! De presentatie was in handen van Connor Trinneer en Dominic Keating, die in hun panel op zondag een shoutout naar me deden :D. Zelf zongen ze ook, naarmate er meer drank inging, ging dat ook steeds soepeler ;)
Op zondag hebben we de con afgesloten met een etentje. Chinees, naast het hotel waar de anderen zaten. We hoopten daarna nog een filmpje te pakken, maar helaas draaide er niets dat we graag wilden zien en zijn we dus alleen even langs Walmart geweest. Een contradictio in terminis, want je gaat niet 'even' naar de Walmart. Daar is hij te groot voor! Toch hielden we ons in en kochten we voornamelijk ontbijt voor maandag. De terugreis verliep door het uitvallen van onze vlucht helaas minder voorspoedig, maar we zijn veilig thuis gekomen en hebben geweldig genoten!

LYDIA WILSON

Door: *Mieneke Boots - Verhoef*

Love is thicker than water. Niet alleen een mooi gezegde, maar ook de titel van de nieuwe film met Lydia Wilson, geproduceerd door de Nederlandse Ate de Jong. Na haar rollen in verschillende televisieseries en films, en haar belangrijke bijrol in Star Trek Beyond heeft ze in deze film de hoofdrol naast Joe Flynn (die we in Nederland kennen als Dolf uit Kruistocht in Spijkerbroek). The Flying Dutch was op de première van Love is Thicker Than Water, op 25 september op het Nederlands Film Festival in Utrecht. We kregen de kans om haar een paar vragen te stellen. Vooraf spreek ik per toeval Ate de Jong, die me enthousiast aanspreekt als hij ontdekt dat ik van de TFD ben. Hij gaat er persoonlijk voor zorgen dat Lydia tijd voor me maakt, want hij vindt het ontzettend leuk dat we er als fanclub bij zijn. Hij maakt zijn belofte waar, want eenmaal op de rode loper voor de fotograaf wijst hij naar mij als hij naast Lydia staat. 'Zij is van de Star Trek fanclub, je moet wel even met haar praten hoor!'

Zodra ze bij me komt staan valt het Lydia meteen op dat ik een '50 jaar Star Trek ' pin draag. 'Wat gaaf!' zegt ze en ze laat enthousiast zien dat ze een ring draagt met het Star Trek insigne. Die kreeg ze van Joe, haar tegenspeler in Love is Thicker than Water.

Keek je vroeger naar Star Trek?
Ja, toen ik jong was was The Next Generation op televisie, dat keek ik altijd, met Patrick Stewart. The Original Series niet, dat was voor mijn tijd. Maar ik heb het wel gedownload. Legaal hoor! Om me voor te bereiden op de film heb ik de oude serie alsnog gekeken, om de karakters te leren kennen. Ik lees ook wel science fiction. Nu ben ik bezig met Philip K. Dick's 'Do Androids Dream of Electric Sheep', maar ook Ray Bradbury lees ik graag. Asimov wil ik ook nog gaan lezen, ik houd van de klassiekers wat dat betreft.

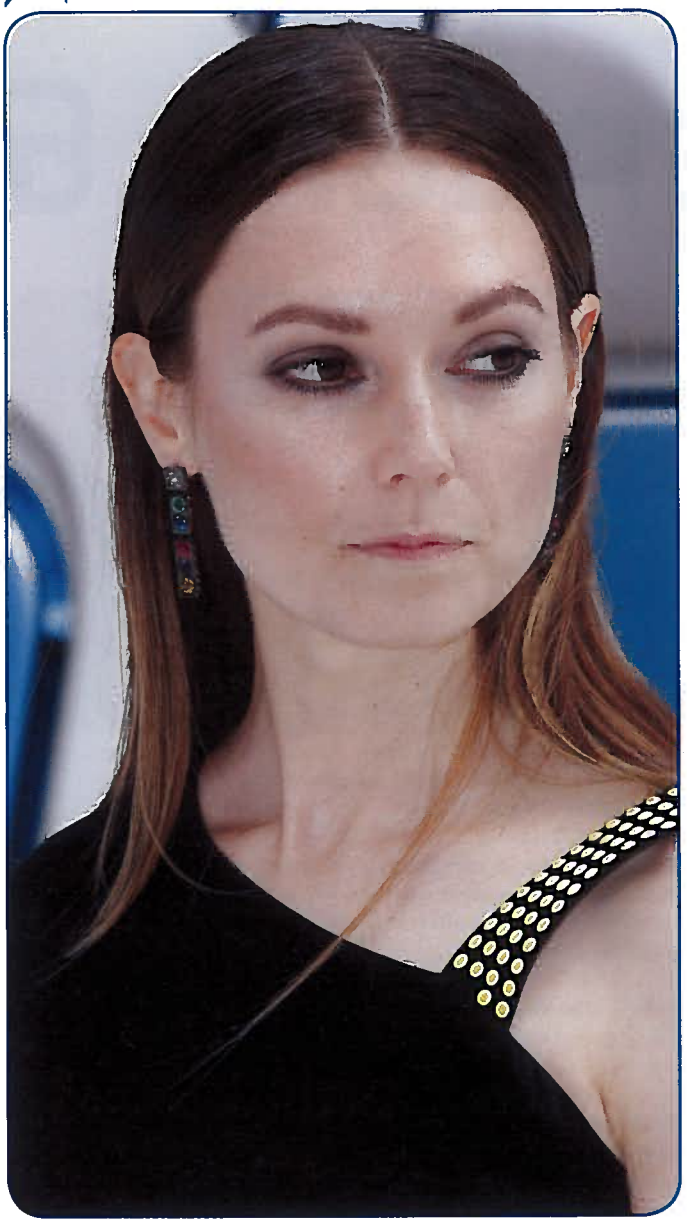

Er zijn nogal wat series en films, hoe voelt het om zo'n rijke dynastie binnen te komen? Is het een zegen of een last?
Het voelde zo fijn! Iedereen was erg aardig, op de set was iedereen vriendelijk en hulpvaardig. En het voelt echt alsof je een grotere wereld instapt, heel bijzonder.

Die wereld heeft natuurlijk nogal wat fans...
Ja, maar die zijn tot nu toe ook allemaal superleuk! Heel enthousiast, ik krijg echt een warm welkom als ik een Star Trek fan ontmoet.

Je karakter lijkt in het begin onschuldig, wist je voordat je het script kreeg al hoe ze zich zou ontwikkelen?
Ik was echt vreselijk gespoilerd door Justin Lin (de regisseur). Hij belde me, omdat ik meteen moest beslissen of ik de rol wilde, en legde toen meteen uit hoe en wat. Ik had liever eerst het hele script gelezen. Was je erin getrapt? Dat ik een slechterik was?
Ja, ik wel. Je zag er zo lief en schattig uit...
(Lachend) Haha, mooi! Maar ondertussen! Cool dat het goed over is gekomen!

Je uiterlijk is natuurlijk flink veranderd voor de rol van Kalara. Dus de obligate vraag: hoe lang duurde het?
In het begin waren ze 4 uur bezig. Gelukkig werd dat later teruggebracht naar 3 uur, toen iedereen precies wist wat ze moesten doen. Maar het helpt wel, zulke make-up. Het geeft me echt een manier om in de rol te kruipen. Ik had heel graag een van de verjongingsscènes willen doen, dat leek me heel tof! Maar het was voor mij al heel gek om te zien hoe anders ik er uitzag.
En dan klonk je ook nog anders.
We hadden zelfs een professor om ons deze taal te leren. Die is speciaal voor ons gemaakt, mat heel veel klanken die ons als krijgers laat overkomen. Dus veel harde medeklinkers, en een staccato ritme.

Star Trek Beyond is een echte SF film, maar je hebt ook drama, crime en historische rollen gespeeld. Vind je een daarvan leuker dan de anderen? Wat trekt je daarin aan?
Oh, science fiction, absoluut. Je hebt veel meer mogelijkheden, je bent niet gebonden aan de menselijke conventies. Daarom lees ik het ook graag, de schrijvers nemen je mee in hun verbeelding, en dan kun je echt alles doen en overal heen!

De tijd is alweer om, en Lydia loopt, nadat ze voor mij een poster signeert, naar binnen. De première is niet druk bezocht helaas, maar ik denk dat we van deze dame nog heel veel gaan horen. Ze is in elk geval hard op weg om een Trekkie te worden!

Aliens In Star Trek

Rasnaam: G

En verder met de letter G.

Door: *Peter van Mierlo*

Ras Naam: *Galadorans*
Locatie: *Bèta Kwadrant*
Serie: *DS9*
Aflevering: *The Maquis part I*
Rasbeschrijving: Niet bekend.

Ras Naam: *Gallamites*
Locatie: *Bèta Kwadrant*
Serie: *DS9*
Aflevering: *Penumbra*
Rasbeschrijving: Gallamites hebben een brede glimlach vol tanden en een transparante schedel. Hun brein is twee keer zo groot als dat van mensen. Tijdens de Dominion oorlog voorzagen ze de Federatie van Duranium.

Ras Naam: *Galipotans*
Locatie: *Bèta Kwadrant*
Serie: *DS9*
Aflevering: *The Wire*
Rasbeschrijving: Galipotans weigeren het concept tijd te erkennen. Volgens Elim Garak maken ze magnifieke sweaters.

Ras Naam: *Gamzian*
Locatie: *Onbekend*
Serie: *DS9*
Aflevering: *Q less*
Rasbeschrijving: Niet bekend.

Ras Naam: *Garan*
Locatie: *Delta Kwadrant*
Serie: *VOY*
Aflevering: *Macrocosm*
Rasbeschrijving: Een Garan mijnkolonie lag vlak bij de Tak Tak ruimte. In 2373 werd de kolonie geïnfecteerd door een macrovirus. Om verdere besmetting te voorkomen werd de kolonie toen door de Tak Tak vernietigd.

Ras Naam: *Garanor*
Locatie: *Delta Kwadrant*
Serie: *VOY*
Aflevering: *Year of Hell*
Rasbeschrijving: In een alternatieve tijdlijn zijn de Garenor een intelligent ras dat een M-klasse planeet bewoont in de buurt van het Krenim rijk. In 2374 heeft Annorax met behulp van een wapenschip de Garenor uit de geschiedenis gewist.

Ras Naam: *Gemarians*
Locatie: *Alpha Kwadrant*
Serie: *TNG*
Aflevering: *Captains Holiday*
Rasbeschrijving: De Gemarians zijn een ras afkomstig van de planeet Gemaris V.
In 2366 bemiddelde Captain Picard tussen de Gemarians en hun buren, de Dachlyds in een handelsconflict. Na twee weken van intensieve onderhandelingen wist hij tot een overeenkomst te komen, ondanks het feit dat de Gemarians als een extreem koppig ras worden bestempeld. Verder is er weer eens helemaal niks van bekend.

Ras Naam: *Gideons*
Locatie: *Alpha Kwadrant*
Serie: *TOS*
Aflevering: *The Mark of Gideon*
Rasbeschrijving: Dit ras woont op de planeet Gideon. Deze planeet had een bacterievrije atmosfeer. Dit resulteerde erin dat de bewoners hun lichamen konden regenereren en zodoende hun levensverwachting konden verhogen. Dit resulteerde er uiteindelijk in dat de planeet overbevolkt raakte.

Ras Naam: *Golorians*
Locatie: *Delta/Bèta Kwadrant*
Serie: *VOY*
Aflevering: *Renaissance Man*

Rasbeschrijving: De Golorians zijn een ras afkomstig uit een gebied in de ruimte dat op de grens ligt van het Delta en Beta Kwadrant. In de database van de USS Voyager waren vanaf 2378 gegevens bekend van dit ras, nadat Seven of Nine één van de handelsschepen had opgespoord in een gebied waarvan gedacht werd dat het onder controle stond van de R'Kaal. Verder geen gegevens bekend.

Ras Naam: *Gorgan (eigenlijk is de rasnaam van deze persoon onbekend)*
Locatie: *Alpha Kwadrant*
Serie: *TOS*
Aflevering: *And the Children Shall Lead*

Rasbeschrijving: Gorgan (Vriendelijke Engel)
Een niet stoffelijk wezen. Het zat in een grot op de planeet Triacus. Volgens Spocks research was Gorgan mogelijk de laatste overlevende van een ras van piraten die Triacus gebruikte als uitvalsbasis. Van daaruit plunderden ze de Epsilon sterrengroep. Dit deden ze totdat hun slachtoffers tegen hen in opstand kwamen en hen vernietigden. Volgens de legende vluchtte een der piraten naar een grot alwaar hij wachtte tot hij de juiste persoon vond om weer op rooftocht uit te kunnen gaan.
In 2268 werd Gorgan per ongeluk bevrijd uit zijn grot door het Starnes Exploratie Team. Hij dwong de volwassenen om zelfmoord te plegen en manipuleerde de kinderen om hem te volgen in zijn queeste om het heelal veroveren. Hij gebruikte de kinderen om de gedachten van de Enterprise bemanning te controleren en dwong het schip op een koers naar Marcus XII. Gorgans hoop was dat de bijna een miljoen kinderen op Marcus XII hen zouden volgen als hun vrienden, de rest zouden dan hun vijanden zijn.

De kinderen konden Gorgan oproepen door twee keer achter elkaar het volgende rijmpje te zingen:

Hail, hail, fire and snow
Call the angel we will go
Far away, for to see
Friendly Angel, come to me

Hail, hail, fire and snow
Call the angel we will go
Far away, for to see

Friendly Angel, come to me

Gorgan werd door Kapitein Kirk verslagen toen de kinderen zich tegen Gorgan keerden. Dit nadat Kirk hen herinnerde aan het leven wat ze hadden, en de dood van hun ouders. Doordat hij de macht over de kinderen kwijt raakte, verloor Gorgan zijn kracht en loste hij op in het niets.

Kirk riep de naam Gorgan uit toen hij het wezen opriep. Dit is vreemd want voordien stond Gorgan alleen bekend als "de vriendelijke Engel". Nergens werd er gesproken over de naam van het wezen. Dus hoe wist Kirk die dan?
(Ach,...misschien gewoon omdat het in het script stond...)

Ras Naam: *Gorn*
Locatie: *Alpha Kwadrant*
Serie: *TOS*

Rasbeschrijving: De Gorn zijn een rechtop lopend reptielachtig ras, met een groene rubberachtige huid, van ongeveer 2 meter groot. (Ja hoor, rubberen huid... dat was gewoon het goedkoopste materiaal voorhanden.)

Ze zijn sterker dan de gemiddelde mens, en ze houden, net als alle reptielen van warme temperaturen. Ze hebben een hoog IQ.
Hun oren zijn simpele gaten op de zijkant van hun schedel. Hun mond laat een indrukwekkende rij scherpe tanden zien, en aan hun handen en voeten hebben ze gemene klauwen. De Gorn hebben typisch humanoide ogen compleet met pupillen en oogleden. Sommige Gorn hebben zilverachtige gefacetteerde ogen, meer zoals je die aantreft bij insecten. Er wordt gespeculeerd dat dit een operatief aangebracht membraan zou zijn om zo de invloed van zeer fel licht te compenseren. Meer als een soort van zonnebril.

(Ik wist niet dat de Gorn in zoveel afleveringen voorkwamen, moet die afleveringen toch nog eens gaan bekijken.)

Ras Naam: *Grazerites*
Locatie: *Bèta Kwadrant*
Serie: *DS9*

Rasbeschrijving: De Grazerites zijn humanoide leden van de Federatie afkomstig van de planeet Grazer. Ze hebben weinig slaap nodig. Het gezicht van een Grazerite wordt gekenmerkt door een zeer gefronste wenkbrauw en een runderachtige snuit. Op de schedel van een Grazerite staan twee licht gekrulde horens van zeker 10 cm lang. De Grazerites hadden een positie in de Federatie Raad aan het einde van de 24e eeuw met als afgevaardigde Jaresh-Inyo, totdat deze werd gekozen tot Federatie President.

Ras Naam: *Gree*
Locatie: *Delta Kwadrant*
Serie: *VOY*
Aflevering: *Elogium*

Rasbeschrijving: De Gree hebben een uitgesproken snuit met een verlengde neus. Volgens The Doctor veroorzaakt stimulatie van de haarzakjes op de snuit zwellingen in het oorkanaal bij dit ras.
De Gree-wormen, een Ferengi delicatesse, kunnen verbonden zijn met dit ras of hun thuiswereld.

Ras Naam: *Grizzelas*
Locatie: *Alpha Kwadrant*
Serie: *TNG*

Rasbeschrijving:
De Grizzelas zijn een ras dat een winterslaap ondergaat van maar liefst zes maanden.
In 2366 wilden de Sheliak de 15.000 menselijke kolonisten van de kolonie op de planeet Tau Cygna V verwijderen. Hiervoor beriepen zij zich op het Verdrag van Armens. Captain Jean-Luc Picard van de USS Enterprise-D had echter niet op zoveel kolonisten gerekend en vroeg drie weken uitstel. De Sheliak wilden hier echter niets van weten, waardoor Picard zich op een clausule in het verdrag moest richten. Hij schakelde de hulp in van een derde partij om het conflict op een neutrale wijze te laten bekijken. Hij koos hier voor de Grizzelas, omdat hij wist dat ze aan hun zes maanden durende winterslaap begonnen waren. De Sheliak zouden uiteindelijk met de oorspronkelijke drie weken instemmen

De naam is wellicht een verwijzing naar Grizzly beren die ook een maandje of zes een schoonheidsslaapje houden.

Voorgelezen

Door: *Paul Ploeg*

Titel: Star Trek – Into Darkness
Auteur: Alan Dean Foster
ISBN: 978-1-4767-1648-0

Het is een traditie dat bij elke StarTrekfilm die in de bioscopen verschijnt er ook een boekversie daarvan in de boekhandels komt te liggen. Ook de voorlaatste film, Star Trek – Into Darkness, is daar geen uitzondering op. Voor degenen bij wie het alweer een tijd geleden is dat ze de film gezien hebben volgt hier even een korte samenvatting. De Enterprise onder leiding van James Kirk wordt tijdens een onderzoeksmissie teruggeroepen naar de Aarde. Een terroristische aanslag is gepleegd op het hoofdkwartier van Starfleet. Eenmaal bekomen van de eerste aanslag volgt een tweede. EEén persoon heeft het gemunt op de Federatie en Starfleet, en hij lijkt niet te stoppen. Kirk krijgt de leiding over een geheime missie die de verantwoordelijke voor de aanslagen moet opsporen, arresteren en terug moet brengen naar de Aarde. Maar gedurende de missie lijkt niet alles wat het moet zijn.

Kirk komt er langzamerhand achter dat veel dingen niet kloppen. En het zal veel van iedereen vergen om achter de waarheid te komen, niet alleen voor Kirk maar ook voor de rest van de bemanning van de Enterprise.

Veel mensen vinden dat als ze een film gezien hebben het boek van de film niet interessant meer is omdat het weinig toe zou voegen aan de film. Daar ben ik het niet mee eens. De filmversie mag dan het voordeel hebben van het visuele en de special effects, in de boekversie van een film staan vaak details die je niet kan verfilmen, hoe goed de regisseur dat ook probeert. Dat is in dit boek zeker ook het geval. En dat maakt het lezen van dit boek ook juist leuk. Het boek volgt de film voor het grootste gedeelte. Als je de film goed vond zal je, als lezer zijnde, het boek ook goed vinden vooral omdat het een waardevolle aanvulling is op de film.

AGENDA

29 januari 2017
Dynamic Con
Locatie: •••• Catharinaplein 21, Eindhoven
Info: • http://www.dynamo-eindhoven.nl/rock/dynamiccon

4,5 maart 2017
Stripdagen
Locatie: •••••••• De Broodfabriek, Rijswijk
Info: •••••••• http://www.destripdagen.nl/

25, 26 maart 2017
Dutch Comiccon
Locatie: •••••••••••••••• Jaarbeurs Utrecht
info: •••••••••• www.dutchcomiccon.com

29, 30-04-2017
Elfia Haarzuilens
Locatie: ••••• Kasteel de Haar, Haarzuilens
Info: •••••••••••• http://www.elfia.com/events/elfia-haarzuilens-2017-nl-nl-en-gb/

19 mei 2017
Zesde Star Trek TV serie: Discovery
Locatie: •••••••••••••••••••••••••••••• TV
Exacte datum onbekend: medio juli 2017
TV zender in Nederland onbekend:
CBS in de Verenigde Staten

2 tot 5 juni 2017
Fedcon
Locatie: ••• Maritim Hotel Bonn, Germany
Info: •••••••••• http://www.fedcon.de/de/

3 tot 6 AUGUSTUS 2017
Castlefest
Locatie: • KASTEEL KEUKENHOF, LISSE (NL)
Info: •••• http://www.castlefest.nl/

2, 3 SEPTEMBER 2017
Amsterdam Commiccon
Locatie: •• RAI AMSTERDAM
Info: •••• http://www.comiccon-europe.com/nl/amsterdam/

23, 24 September 2017
Elfia Arcen 2017
Locatie: •••••••Kasteel Arcen, Arcen
Info: •••••http://www.elfia.com/events/elfia-arcen-2017-en-gb/

Van de Voorzitter

Hallo allemaal,
Het is december en ik kijk voldaan terug naar 2016, het jaar waarin Star Trek 50 jaar is geworden. Een terugblik hoe ik enkele hoogtepunten heb beleefd: Het begon in februari met een nieuwjaarsborrel in Zoetermeer. In april samen met Ed, Harm, Maarten en Mieneke naar Dallas om daar naar één van de Creation entertainment 50 jaar Star Trek conventies te gaan. Hoogtepunt was een energieke William Shatner op het podium die als ware ambassadeur de Star Trek missie verkondigde, waarvan ik hoop dat ik op die leeftijd die energie ook nog heb.

In april volgde Elfia in Haarzuilens waar wij samen met Dark Armada een kraam hadden en de bezoekers konden plaatsnemen in de captains chair. Hoogtepunt van het jaar was dat astronaut André Kuipers met een heel bijzondere verrassing voor de vereniging kwam: hij overhandigde mij de cover van één van onze magazines die hij had meegenomen tijdens zijn laatste missie in het International Space Station! Wat een geweldig cadeau, die we uiteraard hebben laten inlijsten.
Juli bracht een primeur voor The Flying Dutch: haar eerste digitale magazine, in het teken van de aankomende Beyond première. Mijn dank aan de redactie voor het realiseren hiervan. Later die maand was natuurlijk de Beyond première. De TFD was aanwezig bij bioscopen in Arnhem, Maastricht en Tilburg om de bezoeker een extra belevenis te geven. Helaas brengt mij Beyond ook tot het dieptepunt van het jaar: het tragische overlijden van acteur Anton Yelchin, op de te jonge leeftijd van 26 jaar. Rust in vrede Anton!
In augustus stonde we, wederom met Dark Armada, op de eerste Amsterdam Comic Con. Deze beurs werd een succes; er kwamen vele duizenden bezoekers op af. En zo werd het 8 september, de dag en maand waar in 1966 de eerste aflevering werd uitgezonden: The Man Trap. Het officiële hoogtepunt van de viering op 8 september. De media wisten ons te vinden en zo gaf ik de 8e een interview op NOS radio 1. Ons eigen feestje was de 17e van die maand: de fanclubdag in Zoetermeer. Het gebak stond klaar en het was als vanouds een zeer gezellige dag. In het najaar volgende nog twee conventies: de Imagicon in oktober in Ede en de RetroCon in november in Rotterdam. Twee zeer gezellige conventies, waarmee voor The Flying Dutch de viering van 50 jaar Star Trek werd afgesloten.
Persoonlijk heb ik 50 jaar Star Trek afgesloten in San Francisco, waar ik samen met Harm nog een Star Trek conventie heb bezocht. We hebben daarnaast onze wandelschoenen aan gedaan en zijn we op zoek gegaan naar filmlocaties uit The Voyage Home. Zie het blog op de TFD site over hoe deze missie is verlopen. Een mooie afsluiting van 50 jaar Star Trek.
Naast alle feestelijkheden van dit jaar is het bestuur ook bezig geweest de koers te bepalen voor de toekomst. Helaas bleek bij de ALV in mei dat de kosten van onze nieuwsbrief blijven stijgen en zo druk legt op de financiën en er nauwelijks budget overblijft voor het organiseren van andere activiteiten. Vandaar dat de contributie voor 2017 is verhoogd. Maar er is meer… Er werd voorgesteld te onderzoeken of de TFD nieuwbrief kan worden gecombineerd met de NCSF, het Nederlands Contactcentrum voor ScienceFiction. De NCSF heeft helaas moeten stoppen met het uitgeven van haar blad en wil graag dit hervatten. Dit heeft voor de TFD aanzienlijke voordelen. Zo wordt de verschijning van het blad verhoogd naar 4 keer per jaar en kan hierdoor een aanzienlijke kostenbesparing worden gerealiseerd. De gesprekken hierover zijn inmiddels met de NCSF opgestart en het doel is dit medio 2018 te realiseren. Zo ver is het nog niet, maar ik heb goede hoop Daarnaast zijn we op zoek naar personen die het TFD bestuur willen komen versterken. We willen de TFD graag organisatorisch versterken en daarbij kunnen we extra 'handjes' gebruiken. Aanmeldingen, reacties, suggesties en vragen zijn welkom op pim@ftd.nl .
Dat brengt mij op het laatste punt van deze Van de Voorzitter. De nieuwe serie die in 2017 gaat verschijnen. De release is al wel verschoven naar mei, maar dat mag de pret niet drukken. Star Trek bestaat 50 jaar en daar mogen er van mij nog zeker net zo veel van bij! Ik kijk er al naar uit.

Lang Leve Star Trek!
Groetjes,
Pim Blokker.

fanclub is de enige echte Nederlandse Star Trek vereniging
Postadres: Overhandstraat 3
3195 SE Pernis RT
Telefoon: +31 (0)6 30 28 49 44
Telefax: 084 – 7549370
E-mail: info@tfd.nl
Website: www.tfd.nl
KvK: v-4-48309

Het bestuur van The Flying Dutch ziet er als volgt uit:
Voorzitter: Pim Blokker
Penningmeester: Henk Osinga
Secretaris: Anja Verstraten
Ledenadministratie: Joyce Geurts
ledenadministratie@tfd.nl

De volgende personen zijn aanspreekpunt voor overige functies binnen de vereniging:
Bestuursondersteunend(PR en infolijn): Marc Ghijsels
Conventiegroep: Erica Leune
tfdeventcontact@gmail.com
Vrijwilligerscoördinatie: Ronald Gordijn en Peter-Jan Hanekamp
staff.starchaser@tfd.nl
Redactie: Joyce Geurts
redactie@tfd.nl
Webdesign: The Entertainment Initiative
www.tei.nu

Lid worden?
Lid worden kan door een briefje te schrijven of een mailtje te sturen naar de ledenadministratie. U ontvangt dan alle benodigde (betaal)gegevens. Na betaling van het lidmaatschapsgeld (21,-; -vanaf 2017- in de loop van het jaar aangepast naar rato) ontvangt u:
- Een lidmaatschapspasje
- ons verenigingsmagazine
- Korting bij verenigingsbijeenkomsten

Lidmaatschap
Het lidmaatschap loopt van januari t/m december en wordt zonder opzegging stilzwijgend verlengd. Te late betaling van het lidmaatschap leidt ertoe dat we verzendkosten zullen moeten berekenen voor het nazenden van de eerste nieuwsbrief (voor zover de voorraad strekt).

Verhuizen?
Dan zeker een verhuiskaartje naar The Flying Dutch. Het komt nog te vaak voor dat we bladen retour krijgen omdat men vergeten is ons een adreswijziging te sturen. En dat is jammer, want u mist dan ons verenigingsblad met alle informatie over Star Trek.

Het doorgeven van gegevens aan derden
Het is de vereniging alleen toegestaan adresgegevens te verstrekken aan derden als u daar schriftelijk toestemming voor gegeven heeft via uw inschrijfformulier of via een briefje naar ons postadres. Als u ons geen schriftelijke toestemming gegeven heeft, kunnen wij ook niet naar Star Trek handelaren bevestigen dat u lid bent. U kunt dan helaas geen gebruik maken van een eventuele korting voor leden van de TFD.

Opzeggen
Beëindiging van het lidmaatschap van The Flying Dutch kan alleen aan het einde van het verenigingsjaar. Het opzeggen dient minimaal 2 maanden voor het verstrijken van het lopende verenigingsjaar schriftelijk te gebeuren, bij voorkeur via e-mail.

REPLICATOR ROOM

The Flying Dutch magazines te koop

De volgende bladen zijn na te bestellen bij onze verzendservice. Het kan voorkomen dat een blad bij de verzendservice is uitverkocht, maar nog wel via de TFD stand te verkrijgen is. Als u een bepaald nummer zoekt, is het dus raadzaam om tijdens een activiteit van de vereniging even bij de stand langs te lopen.

Bladen van €1,00 per stuk.

Jaargang 1995/1996
September 1995, December 1995, nr.01 van 1996*
***Nog slechts enkele exemplaren**
Jaargang 1997 nr.'s 03, 04, 05 en 06
Jaargang 1998 nr.'s 01, 02 en 03
Jaargang 1999 nr.'s 01, 02, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2000 nr.'s 01, 02, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2001 nr.'s 01, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2002 nr.'s 02, 03, 05 en 06
Jaargang 2003 nr.'s 01, 02, 03, 04 en 06
Jaargang 2004 nr.'s 01, 02, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2005 nr.'s 01, 02, 03, 04 en05
Jaargang 2006 nr.'s 01, 02, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2007 nr. 01, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2008 nr.'s 02, 03, 04
Jaargang 2009 nr.'s 01, 02, 03, 04
Jaargang 2010 nr.'s 01, 02, 03, 04
Jaargang 2011 nr.'s 01, 02, 03, 04
Jaargang 2012 nr.'s 01, 02, 03, 04

Bladen van €6,95 per stuk.

Jaargang 2013 nr.'s 01, 02, 03, 04
Jaargang 2014 nr.'s 01, 02
Jaargang 2015 nr.'s 01, 02
Jaargang 2016 nr.'s 01,

Verzendkosten t/m 3 stuks €3,00
Verzendkosten 4 t/m 10 stuks €4,00

Heb jij ook spullen of materialen die je wilt ruilen, verkopen of ben je ergens naar op zoek? Dan is de Replicator Room precies wat je zoekt! In deze rubriek kun je namelijk gratis adverteren! Stuur een email naar redactie@tfd.nl o.v.v. Replicator Room of stuur een brief(kaart)je naar ons postadres.*

The Flying Dutch neemt geen verantwoording voor de inhoud van de advertenties die geplaatst worden in deze Replicator Room. Advertenties die illegale kopiën aanbieden worden geweigerd.

** Commerciële advertenties kosten €0,75 per regel*

opgelet!

www.dirkjan.nl

[Ook adverteren? Email naar: advertentie@tfd.nl]

BEYOND

STAR TREK